

**Львівська обласна універсальна
наукова бібліотека**

ПОБОРНИКИ ДЕРЖАВНОСТІ УКРАЇНИ

**«Ми любили Вас всіх,
та найдужче – свою Україну».
Революції Гідності присвячується**

Методико-бібліографічні матеріали

**Львів
Ліга-Прес
2016**

ББК 91.9:66(4УКР)+78.55+78.349.7(4УКР)+66.3(4УКР),133
М 57

Ми любили Вас всіх, та найдужче – свою Україну. Революції Гідності присвячується [Текст] : методико-бібліографічні матеріали / упоряд. І. Лешнівська; уклад. бібліогр. частини: І. Зінченко, О. Григорчук; ред. О. Букавіна; наук. ред. І. Лешнівська; ЛОУНБ. – Львів: Ліга-Прес, 2016. – 78 с. – (Поборники державності України).

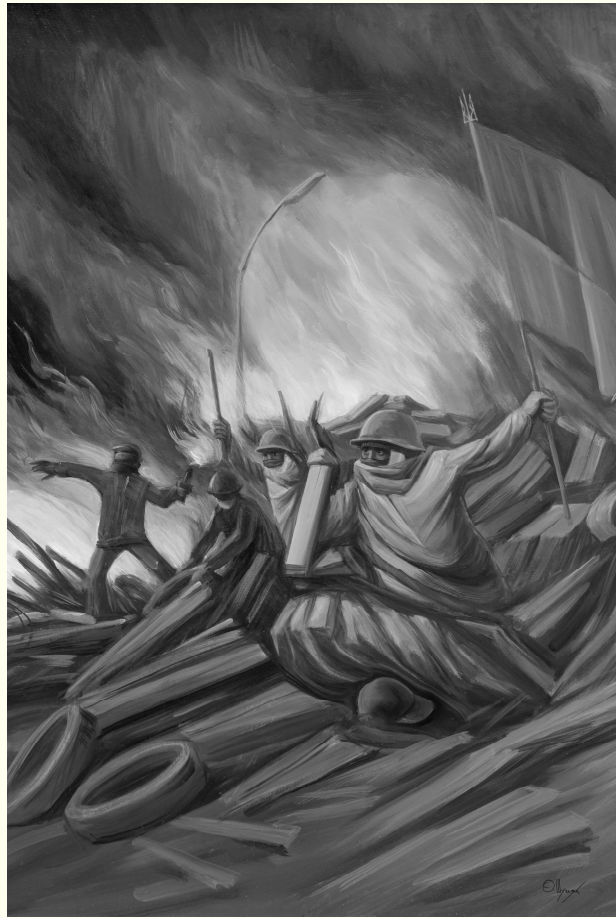
Видання адресоване бібліотекарям, освітянам, історикам, широкому колу користувачів і присвячене майданівцям, уродженцям краю.

*Упорядник і науковий редактор І. Лешнівська
Укладачі бібліографічної частини: І. Зінченко, О. Григорчук
Редактор О. Букавіна
Комп'ютерний набір, верстка, макетування: М. Малюков,
Г. Стадник*

Тарас Шевченко. Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.
Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отойді я
І лани, і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися... а до того
Я не знаю Бога.
Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

1845 р.

Анна Багряна

Все летить шкереберть,
вкотре «воля чи смерть» –
терезів безупинне гойдання.
Захлинається кат
в океані проклять,
що на нього летять із Майдану.
Воля кров'ю стіка,
впізнається рука
двоголової птахо-потвори.
Скільки крові іще
(вже наповнена вщерть),
щоби луснула плоть її хвора?

Сто життів – нанівець,
швидше б кату – кінець
і початок новий Україні.
Без вагань і прикрас
хтось вмирає за нас,
а точніше – за наше прозріння.
Там, де мир і тепло,
їм би краще було,
але доля героїв така є:
вмить усе – шкереберть,
перемога чи смерть.
Бо ж –
 до раю рабів не пускають.
 2014 р.

*Ця пісня-реквієм у виконанні
Піккардійської Терції звучала
у скорботні дні під час прощання
з полеглими Героями Майдану*

Гей, пливе кача...

Пливе кача по Тисині,
Ой, пливе кача по Тисині.
Мамко моя, не лай мені,
Мамко моя, не лай мені.

Залаєш ми в злу годину,
Ой, залаєш ми в злу годину.
Сам не знаю, де погину,
Сам не знаю, де погину.

Погину я в чужім краю,
Погину я в чужім краю.
Хто ж ми буде брати яму?
Хто ж ми буде брати яму?

Виберут мі чужі люде,
Ой виберут мі чужі люде,
Ци не жаль ти, мамко, буде?
Ой, ци не жаль ти, мамко, буде?

Ой як ж мені, синку, не жаль?
Як же мені, синку, не жаль?
Ти на моїм серцю лежав,
Ти на моїм серцю лежав.

Пливе кача по Тисині,
Ой, пливе кача по Тисині.
Мамко моя, не лай мені,
Мамко моя, не лай мені.

*Мудрого – не одурити,
Чесного – не купити,
Мужнього – не зламати.*
Роман Шухевич

І падали романтики від куль...

У кожного народу, який боровся за свою незалежність, – свій мартиролог втрат. В Україні їх лік іде на мільйони – тих, що «стали волі на сторожі».

Тієї зими 2013-2014 року bastіоном свободи став Євромайдан та його звитяжці – люди, які заради ідеї здійснили відважний чин – ціною власного життя. В ту зиму до сонму українських героїв приєдналися учасники мирного виступу, підступно, прицільним вогнем убиті у центрі столиці снайперами, яким за «роботу» щедро заплатила влада. Це було 18 лютого 2014 року. А 20-го світ здригнувся, побачивши у прямому ефірі масові вбивства українців. Чорний вівторок – кривавий четвер... Євромайданівці падали, скошені прицільним вогнем. Але ніхто з них не відступив, хоч і помирати також ніхто не хотів... І назвали героїв Небесною сотнею або Сотнею Ангелів.

Я – УКРАЇНЕЦЬ!!!

*Ну, стріляй,
Що гірше вже, як дух розп'ято,
Коли рука кривава ката,
Яку народ давно прокляв,
Вбиває брата?*

Я – УКРАЇНЕЦЬ!

*Не боюсь
Ні смерті вже, ні ран болючих,
Сьогодні всі кайдани рвуться –
Я з лона світлих революцій
До Волі рвусь.*

Я – УКРАЇНЕЦЬ!

*Краще смерть,
Бо після неї воскресіння...
Я вже не стану на коліна,
В моїй душі тризубий герб,*

Я – УКРАЇНА!

/Наталія Крісман/

Мабуть, небесам потрібні праведники, люди з чистими помислами, одухотвореними обличчями, мужнім поглядом і променистими очима... Ось такі люди їхали до столиці з різних міст, містечок і сіл, навіть коли стало зрозуміло, що на Майдані стріляють, що працюють снайпери, що перемоги без жертв не буде. Вони усвідомлювали ризик, розуміли недолугість політиків, які стояли на сцені, пройшли розчарування Помаранчевої революції, але приїхали знову на цей Майдан, бо такою бачили свою місію.

«Кулі примхливі, як дівчата. Вибирають найкращих», – приходять на думку ці до болю щемливі і правдиві слова Ліни Костенко.

В ту зиму плакала Україна від пережитої наруги. Її не захищав ніхто: ні влада, ні міліція. Лише чулися вибухи гранат, постріли, чорний дим повсюди; горіли БТРи міліції, машини політиків, намети протестувальників. Били без упину дзвони. Хтось стікав кров'ю, хтось залишився без рук, хтось – без очей, комусь куля пробила голову або серце. Чути було тихий стогін, хрипле прохання: «Зупиніться, тут люди без зброї, не стріляйте». А потім стогін обривався, і людина помирала. Одна, потім ще одна, і ще. Падали чийсь сини, чийсь батьки, чийсь друзі чи сусіди.

А влада мовчала. І мовчки розправлялася зі своїм народом, а місцем розправи був Київ, Майдан. І цю бійню влаштував своєму народові четвертий президент, назавжди проклятий тисячами українців. Думалося, може почує він цей стогін, благання, зрозуміє жахливу ціну великого листопадового обману. Але він не почув, не зрозумів, не побачив безвусого хлопчину, який лежав на асфальті: рука на грудях, поряд синьо-жовтий прапор весь у крові; сивого чоловіка, який лежачи, немов обіймав землю, викупану власною кров'ю, а на ній прикриту ним санітарку-волонтерку.

Мовчав і світ...

*Коли Україна за право життя
З катями боролась, жила і вмирала,
І ждала, хотіла лише співчуття,
Європа мовчала.*

*Коли Україна в нерівній боротьбі
Вся сходила кров'ю і слізьми стікала
І дружньої помочі ждала собі,
Європа мовчала.*

*Коли Україна в залізнім ярмі
Робила на пана і в ранах орала,
Коли ворушились і скелі німі,
Європа мовчала.*

*Коли Україна криваві жнива
Зібравши для ката, сама умирала
І з голоду навіть згубила слова,
Європа мовчала.*

*Коли Україна життя прокляла
І ціла могилою стала,
Як сльози котились і в демона зла,
Європа мовчала.*

/Олександр Олесь (22.08.1931 р.)/

«... Груді! Відкрийте йому груди... Швидше... Швидше...»

Відкрили йому груди.

Там рана від кулі. Глибока.

Кров витікає. Каска злетіла, волосся русаве розсипалося. Очі голубі, як небо над його головою. Схилилися хлопці над ним.

«...Мені не болять... Я – живий... Не болять... Мамо...»

Він такий юний. Ще зовсім дитина. Сорочина стала червоною.

Ще кликав маму, ще шепотів слова теплі, як кров, що витікала життям з його грудей. Ще питав про весну, чи ж настала вже, а очі, ті голубі очі вже ясніли щасливо – він йшов ангелом до Бога...

Не плачте, мамо. Ваш син у Небесній сотні. Йому вже не болять рани. Він прийде, коли Ви спатимете, і розкаже, як любить Вас.

Не плачте, мамо. Дайте нам поплакати.

Бо син Ваш своєю кров'ю змив наш гріх. Тяжкий такий. Гріх тих довгих років, коли очі були сліпі, а серця – незрячі. Від байдужості. Коли сиділи ми по хатах й перечікували той гріх.

Ми спостерігали, як помирають старі у злиднях, і не бачили, як на гроші з їхнього недоїденого хліба виливають золоті портрети ідоли. Дитина маленька хотіла жити, а ми відверталися – немає ліків, аби допомогти, й наче не бачили, що на ті ліки купують собі маєтки інші.

У судах – розпинали невинних й кидали за ґрати. Прокурори фальсифікували справи. А ми... А ми мовчали байдуже і в неділю йшли до церкви, ставили свічку, аби відкупитися. А в понеділок – давали хабарі. І відводили погляд убік.

Не плачте, мамо. Дайте поплакати Україні.

Вже не тече кров із ран Вашого сина. Не пече йому у грудях більше. Вже у сотні своїй небесній стоїть він на варті. По праву руку від Бога. А по ліву – його побратими. Андрійки, Васильки, Іванки, Назари, Устими – ті, хто нині названий сотнею небесною.

Вони не були героями. Вони були звичайними людьми. І в мить останню віддали нам найдорожче, що мали, – життя своє. За нас віддали. Аби ми жили. Долюбили за них, дітей їхніх ненароджених доколихали, пісень за них доспівали.

Не плачте, мамо. Дозвольте поплакати світові. Весна вже на порозі.

Не плач, матусю, я ще повернусь.
У снах до тебе я прилину, мамо.
До рук твоїх тихенько притулюсь,
І запечу свою криваву рану.

Моя матусю, пам'ятай повік,
Що правда завжди дорога ціною,
Що я помер, як справжній чоловік,
Що я не здався, я пішов до бою!

Я знаю, мамо, як тебе болить
Твоя душевна, віковична рана...
Тоді була всього одна лиш мить...
І тільки постріл від руки «тирана»

Прости мене, матусенько, за все...
За горе й сльози, що приніс з собою
І пам'ятай, ти пам'ятай мене...

Я не пропав, не зникнув! Я з тобою...

/Мамо... Алекс Пірс/

Вони стояли у крові і вогні: вчителі, студенти, водії. Ще вчора – мирні люди, а в ті трагічні дні – солдати свого народу.

... Їх всіх убито. І це ціна свободи як в нашому гімні: «Душу й тіло ми положим...».

Люди назвали загиблих героїв Небесною сотнею. Їхні душі дивляться на рідну землю із високості, сподіваючись на мудрість живих. Чи вистачить їй у «записних» політиків, щоб не збитися на манівці, не спокуситися владою і замість творення обличчя нової України, вчинити примітивно і просто, змінивши обличчя при владі на нові, але – все з тим же хапальним інстинктом, авторитарними замашками, підкилимною політикою та «сходками», на яких усе продається і купується?

Що сьогодні відповісти нам на їхнє запитання? Що збилися на манівці, спокусилися владою; що переважає хапальний інстинкт, підкилимна політика; що «стікаємо словесами і виходимо на світ порожніми»?

Схаменіться! будьте люди...

Бо лихо вам буде.

Розкуються незабаром

Заковані люде,

Настане суд, заговорять

І Дніпро, і гори!

І потече сторіками

Кров у синє море

Дітей ваших...

/Тарас Шевченко/

Минуло багато днів з часу героїчної загибелі Небесної сотні. Сьогодні вона боронить Україну з небес. Боронить від ворога (внутрішнього і зовнішнього), який зазіхає на територіальну цілісність України, застерігає від корупції та захланності чиновників уже в нових ешелонах влади.

«Настав час великого вибору: або єдність і перемога та шлях до світла, або поразка, ганьба і знов довга дорога до світла і волі» (В.Чорновіл).

**Ірина Лешнівська,
заступник директора з наукової роботи**

Хроніка Майдану. Згадаємо, як це було

2013

21.11 – засідання Верховної Ради, «призупинення» процесу підготовки Угоди про асоціацію України з ЄС

22.11 – ухвалення резолюції про створення загальнонаціональної організації Всеукраїнське об'єднання «Майдан» з метою поглиблення, розширення та подальшої координації діяльності Євромайдану

24.11 – Всеукраїнське народне віче за європейську Україну

26.11 – перша атака «Беркуту», яка була відбита активістами. Основне гасло: «Разом – ми сила»

27.11 – об'єднання майданів

29.11 – «живий ланцюг». «Євроланцюг» – це подія, метою якої було поєднання Києва та Євросоюзу через живий ланцюг, який проходив за маршрутом Київ-Житомир-Рівне-Львів-Перемишль завдовжки 625 км

30.11 – Михайлівська площа; гасла: «Київ, вставай», «Україно, вставай», «Київ, виходь», «Зека геть». Лунали заклики зі сцени майдану приходити 01.12 на віче. Було оголошено про створення Штабу національного

спротиву, як координаційного центру Євромайдану, лідерами трьох опозиційних партій Віталієм Коичком, Олегом Тягнибоком, Арсенієм Яценюком. Штаб було створено 1 грудня 2013 року. Приводом для його створення стали події ночі 30 листопада, які були кваліфіковані як «кривавий розгін мирної демонстрації». Головними вимогами штабу стала відставка Кабміну, а також проведення позачергових виборів президента й уряду. Для реалізації цих цілей було оголошено про початок загальнонаціонального страйку.

Ніч з 29 на 30.11 – силовий розгін студентського майдану

- *«... вони роблять не людські вчинки...» (слова очевидця)*
- *«... вони налетіли зі всіх сторін і пішли на людей «стіною», почали зачищати майдан. Підняли нас на сходи і почали всіх підряд бити, навіть дівчат, і скидати зі сходів» (слова потерпілої)*

Заклик до революції

01.12. – друге Всеукраїнське народне віче, марш вулицями Києва. Звернення студентства до президента, заворушення та штурм на вул. Банковій. В результаті розгону мітингувальників під стінами будівлі Адміністрації Президента, постраждало багато людей, в тому числі й кілька десятків журналістів. У людей діагностували черепно-мозкові травми, переломи, гематоми, багато хто із постраждалих довгий час був у непритомному стані без надання медичної допомоги. Є свідчення про катування людей міліцією. Було заарештовано дев'ять мітингувальників

02.12 – створення барикад

03.12 – голосування за відставку уряду М. Азарова. «За» проголосувало лише 186 народних обранців, і уряд, дії якого призвели до народного протесту, залишився працювати

04.12 – три Президенти України – Леонід Кравчук, Леонід Кучма та Віктор Ющенко висловили свою солідарність із мирними громадянськими діями сотень тисяч українців

04-07.12 – організація кухні, медпунктів. Руслана закликала 08.12 прийти на майдан: «Кидайте всі справи, їдьте на Майдан»

05.12 – затримано двох чоловіків, серед яких був Андрій Дзіндзя, журналіст «Дорожнього контролю»

06.12 – мітингувальники з організації «Демократичний Альянс» почали лежачий протест під Генпрокуратурою. Протест проводився на підтримку вимоги звільнити дев'ятьох хлопців, заарештованих Шевченківським районним судом на 60 днів за підозрою в організації масових заворушень у Києві. З 8-ї години ранку активісти з Майдану лежали на всіх входах до ГПУ таким чином, що зайти в будівлю можна було, лише переступивши через них. «Переступили через закон – переступайте через українських громадян», – таким був меседж «Демократичного Альянсу». Протестувальники запропонували працівникам ГПУ підписати петицію про звільнення заарештованих активістів

07.12 – розпочались репресії проти свідків подій на Майдані

08.12 – народне віче. Опозиція дала Януковичу 48 годин на виконання вимог Майдану, пообіцявши блокувати його резиденцію в Межигір'ї. По завершенні офіційної частини заходу мітингувальники рушили на вулиці урядового кварталу, де створили та збудували кілька блокпостів та барикад, зокрема на вул. Грушевського, Лютеранській, Круглоуніверситетській та перехресті Шовковичної і Акад. Богомольця

09.12 – було оголошено про закриття станцій метро «Театральна», «Хрещатик» та «Майдан Незалежності» /за офіційною версією через мінування/. Щойно підземне транспортне сполучення з Майданом було закрито, новоприбулі силовики почали перекривати шляхи до Хрещатика та Майдану Незалежності. Метро до кінця дня працювало з перебоями. На думку мітингувальників, ці дії насправді були підготовкою до штурму Майдану

10.12 – нічний штурм Майдану. До 4-ї години ранку спецпризначенці знищили всі барикади в урядовому кварталі. У сутичках постраждало близько 10 мітингувальників. «Міліція зачищала жорстко, била людей; це все знімали камери. У хід йшли дубинки та черевики. Міліції було в кілька разів більше, ніж людей, тому їм вистачало сили» (Андрій Шевченко, депутат ВР). Основне гасло: «Україна – це Європа»

«... влада нас зрадила. Янукович, будучи при владі, позбавив нас громадянських прав... Сьогодні вони стали на коліна перед Путіним і здають нас Росії. Але ми цього не допустимо. Ми, Українці, – європейська нація – і ми будемо боротись за наше майбутнє. Україна – це Європа!» (виступ з трибуни)

11.12 – «Беркут» розпочав зачистку Євромайдану. Розпилювався сльозогінний газ, повідомлялося про заарештованих та травмованих, у тому числі й серед народних депутатів. Під час беркутівської навали дзвони Михайлівського золотоверхого собору били тривогу. Після 8-ми годин штурму – Євромайдан вистояв.

Невдалий штурм КМДА. Гасло: «Банду геть!»

29.12 – організація «автомайдану», автоколона розтягнулась на кілька кілометрів

2014

08.01 – «Беркут» розбив кийком голову Юрію Луценку

13.01 – провокації на Майдані

16.01 – голосування бюджету і «диктаторських законів», які були спрямовані на звуження конституційних прав і свобод громадян. Знайшовся зниклий активіст Ігор Луценко. Новини: влада покриває «тітушок», щоб залякати людей і дискредитувати Майдан

19.01 – народне віче, виступ Д. Булатова. Мирна акція переросла в жорстоке протистояння з міліцією та внутрішніми військами, після віче розпочався штурм «Беркуту»

Ніч на 20.01 – підпал автобусів на вул. Грушевського, силовики затримали активістів

20.01 – застосування «коктейлів Молотова»

21.01 – мобільні погрози з повідомленням «учасник масових заворушень»

22.01 – «Беркут» б'є людей на вул. Грушевського.

Перші загиблі: С. Нігоян, Ю. Вербицький, М. Жизневський

22-23.01 – «Беркут» знущався над Михайлом Гаврилюком

26.01 – прощання з М. Жизневським

28.01 – скасування парламентом «диктаторських законів»

31.01 – Президент підписав скасування «диктаторських законів»

06.02 – Європарламент закликав ЄС і країни-члени почати готувати персональні санкції для українських чиновників. У Будинку профспілок стався вибух – дві людини отримали поранення

09.02 – народне віче

14.02 – з утримання під вартою на домашній арешт перевели 234 заручники

15.02 – на вул. Грушевського мітингувальники почали частково розбирати барикади. Опозиція попередила, що Майдан не збирається розходитися. «Тітушки» знову спробували розібрати барикаду на Хрещатику.

У Сенаті США з'явився проект резолюції із закликом до негайних санкцій щодо України. Підготовка «мирного наступу» на Раду

18.02 – відбувся «мирний наступ»: багатотисячна хода учасників Євромайдану до Верховної Ради України, де мала відкритися чергова сесія, на якій планувався розгляд питань про зміни до Конституції України щодо обмеження повноважень Президента. Проти демонстрантів застосовували спецзасоби: світлошумові гранати та помпові рушниці, зокрема повідомлялося, що силовики кидають шумові гранати з дахів прилеглих будинків. З боку учасників «Мирного наступу» у сторону правоохоронців летіло каміння та петарди, крім того, протестувальники підпалили дві вантажівки КАМАЗ, що блокували проїжджу частину. У МВС заявили, що протестувальники застосували проти співробітників відомства вогнепальну зброю. До вечора 18 лютого події на Майдані Незалежності в Києві та прилеглих вулицях носили характер точкових зіткнень протестувальників із силовиками, причому очевидною була перевага на боці останніх. Правоохоронцям вдалося відтіснити демонстрантів безпосередньо на Майдан і, зруйнувавши важкою технікою частину барикад, зосередитися по периметру.

Інформація про загиблих була суперечливою: з боку протестувальників озвучувалися цифри від 7-10 жертв до декількох десятків, а міліцейський главк до 23⁰⁰ відзвітував про чотирьох силовиків, які померли від ран, отриманих під час зіткнень. До півночі кількість жертв у рядах правоохоронців зросла до шести

20.02 – снайпери масово стріляли у людей, загинуло близько 30 осіб

21.02 – в Адміністрації Президента підписали угоду з врегулювання кризи в Україні. Янукович погодився на дострокові президентські вибори. Верховна Рада проголосувала за повернення до Конституції 2004 року, звільнила від кримінальної відповідальності усіх активістів Майдану, ухвалила постанову про звільнення в.о. міністра внутрішніх справ Віталія Захарченка та проголосувала за звільнення экс-прем'єра Юлії Тимошенко з тюрми. На Майдані прощалися із загиблими, так званою «Небесною сотнею»

21-23.02 – жалобні дні за «Небесною сотнею»

22.02 – втеча Януковича

Штрихи до портретів героїв Небесної сотні

Люди, які змінили історію України ціною власного життя

*Поки людина відчуває біль –
значить вона – жива.
Поки людина відчуває
чужий біль – вона людина.*

Іван Бльок

«Тату, може, не поїдеш? Я чув, там снайпери стріляють», – просив малий син. Пригорнув до серця на прощання: «Синку, я йду, але повернуся героєм. І з перемогою». Це були його останні слова.

Снайпери поцілили йому двічі в живіт.

Богдан Вайда

«Він любив Україну понад усе і відкликався на всі її біди». У 90-х роках стояв у «живому ланцюгу», їздив спостерігачем на вибори в Луганськ, Донецьк.

12 грудня поїхав на Майдан. Повернувся 18-го в роковини смерті матері. Вдруге поїхав 18 лютого. На запитання родича про те, «як справи», відповів: «Погано. Тут стріляють. Тут іде війна». Це були його останні слова.

Він загинув у день народження своєї мами, яку так сильно любив, 20 лютого, неподалік вулиці Інститутської від пострілу снайпера в голову.

Роман Варениця

«Математик від Бога», працював учителем. Про те, що він у Києві, на Майдані, батьки довідалися після дзвінка Романа. Мати просила його не йти на передову. А він у відповідь: «Добре, все буде добре...» Це була остання їхня розмова.

20 лютого у математика поцілила куля снайпера, коли він працював на барикаді.

Юрій Вербицький

Кати викрали Юрія 21 січня просто зі столичної лікарні, куди він звернувся з важким пораненням ока. А 22 січня його тіло знайшли лісники під Києвом.

Щоб поїхати до Києва, Юрій написав заяву на відпустку за власний рахунок, вказавши причину: участь у мирній акції протесту – за майбутнє України.

Він поїхав на мирну акцію протесту, а додому повернувся через шість днів... у труні.

Андрій Дигдалович

Андрій був онуком священика. З малих літ дідунько вчив його молитви, мама – любові до людей. І не бути байдужим. Після побиття студентів у Києві, Андрій вирішив: їде на Майдан. Хто, як не я, – казав він.

Був поранений в січні на Грушевського. І хоч на одне око майже не бачив, повернувся на барикади. Комендатура Майдану нагородила його «орденом за оборону Майдану», але передати не встигла. Розпочався штурм. Його останній штурм...

Його останніми словами були слова, адресовані дружині: «Ти сильна, ти знаєш, що робити...»

Загинув 20 лютого, рятуючи молодого хлопця. Куля пробила бронезилет.

Анатолій Жаловага

Він довго жив за кордоном, але повернувся додому... Поїхав до Києва. Сказав: «Їду на Майдан – та й по всьому!»

19 лютого загинув від кулі, рятуючи товариша, котрого теж підкосив снайпер.

Володимир Жеребний

Як тільки у Києві розпочалася війна проти режиму, Володимир рушив до столиці. Жив на барикадах... приїздив додому, тільки щоб перепочити. Заспокоював рідних: «Я стоятиму тут, бо приїхав перемогти разом зі своїм народом».

20 лютого на Інститутській у нього поцілив снайпер, у шию.

Богдан Ільків

Брав активну участь у житті церковної громади. Вперше поїхав на Майдан 11 грудня. Перейнявся духом, який там панував. Востаннє поїхав до Києва 18 лютого, увечері. Його питали: «Чи маєш ти якийсь захист?» Він, жартуючи, відповів: «Всього лише три кожухи».

20 лютого чергував на барикадах. В нього влучив снайпер на Інститутській. Куля калібру 7.62 вивернула йому нутріці...

З такими ранами він прожив ще два дні...

Андрій Корчак

Їздив за кордон на заробітки, але ніколи не планував виїхати назавжди. Бо дуже любив Україну. Був на Майдані 80 днів. Був сотником. Стояв на передовій.

18 лютого на Інститутській десятки «беркутівців» та «тітушок» накинулися на нього, жорстоко побили, а наостанок кинули під ноги гранату.

Віталій Коцюба

Їздив на Майдан чотири рази. Ще о 7³⁰ розмовляв з мамою по телефону. Заспокоював. А вже о 9⁰⁰ не підійняв слухавку.

Загинув 20 лютого на вулиці Інститутській від пострілу снайпера у шию. Помер відразу.

Микола-Олег Паньків (Горошко)

«Для нього держава, сім'я, церква – це було святе», – розповідала мати загиблого.

Їздив на Майдан п'ять разів. Записався до «Правого сектора».

Коли востаннє повернувся додому, то сказав: «Мамо, там на барикадах воює лише молодь. Старші не дуже пхаються на передову. Вони вже ходять як керівники».

Був розчарований. Казав, що більше не поїде до Києва. Але у вівторок, 18 лютого, прийшовши з роботи і побачивши, що діється, – відразу зібрав речі.

Мати просила: «Сину, не їдь». Він відповів: «Я не поїду, інший не поїде, а в цій державі будуть жити мої діти».

Завжди був на передовій, йшов напролом. Мати просила бути обережним. Він відповів: «Скільки того життя!»

20 лютого був поранений. Його повезли у лікарню, однак там не було вільних операційних. Герой помер по дорозі до іншої лікарні.

Куля снайпера через плече дійшла до серця.

Роман Сенік

«Турківський прапороносець» – так його величали на Майдані, де Сенік був аж три рази. Синьо-жовтий стяг – це була єдина зброя і захист на вулиці Грушевського. Ні каски, ні бронежилета.

Роман, як і його батько, був військовослужбовцем. Служив у миротворчому контингенті ООН в Югославії.

Коли постав Майдан, Роман взяв свій прапор, записався у Самооборону – у бойківську сотню № 29. Він будив щоранку родичів дзвінками зі столиці: «Слава Україні! Вставай! Чого спиш? Послухай, як співаємо гімн!»

22 січня дістав першу травму: біля ніг кинули гранату, осколок влучив у ногу. Лікарі ще закапали око, бо газ потрапив. А тут друга атака, під час якої він отримав кульові поранення: перша куля влетіла в легені, друга – у плече поряд із серцем. Помер у лікарні.

Богдан Сольчаник

Богдан родом зі Старого Самбора. Останні роки жив у Львові, працював в Українському католицькому університеті, був фаховим істориком. Якось сказав, що «кораблям безпечніше на пристані, але не для цього будують кораблі». Коли почалися протести на Майдані, не міг триматися осторонь.

Був часто на київському та львівському майданах. Вірив у перемогу революції навіть у найважчі її хвилини. Він був першим, хто рішуче закликав до мирного захоплення облдержадміністрації у Львові. Тоді на його клич із рупора відгукнулися тисячі.

Коли їхав востаннє до Києва, йому казали, що там стріляють, що там небезпечно, а він відповів: «Це не найгірша смерть!».

20 лютого снайперський постріл у шию перебив сонну артерію...

Володимир Тоній

«Четвертого грудня сказав: «Їду на Майдан. Я там потрібен», – згадує Леся Станіславівна, дружина героя. «Ти не розумієш, який тут дух! Як тут стоять один за одного!».

Останній раз голос чоловіка дружина почула 18 лютого. В той день чоловік вирушив на барикади, потім під стіни Верховної Ради, а опісля на ніч – до Будинку профспілок.

Вони розмовляли цілу ніч (а Будинок профспілок палав), востаннє близько 5-ї ранку. «Там прийшли. Розбивають двері», – то було останнє, що почула пані Леся від чоловіка.

18 лютого Володимир Тоній згорів у Будинку профспілок.

Роман Точин

«Це був великий патріот, революціонер», – пригадує Ростислав Гапонюк, його товариш. Ще в часи Помаранчевої революції він був у Києві увесь час, був командиром. Після того, як силовики побили дітей у столиці, одразу зібрався і поїхав туди. Вже 1 грудня був на Майдані. Згодом долучився до Першої сотні – охороняв барикади на Інститутській.

Додому за весь час приїжджав лише раз. Казав: «Ми вже там всі «засвітилися», нас усіх знають. Тому не маємо іншого виходу, як стояти до кінця, до перемоги...», «Там такі хлопці... Такі люди...»

20 лютого снайпер влучив Роману у праву скроню.

Олег Ушневич

«Не за Європу, не проти чи за когось конкретного, ми боремося «за» – за їх майбутнє», – останній запис, який опублікував на своїй сторінці в соцмережі Олег Ушневич.

Олег був на Майдані від початку і завжди – на передовій.

Мав обпечені ноги через вибух шумової гранати, але з Майдану не пішов.

В останню ніч він зачитував вірші, які присвятив Україні й дівчині, з якою познайомився на Майдані.

20 лютого зазнав двох поранень на вулиці Інститутській. Спочатку снайпер поранив Олега в шию, а коли він упав, вистрілив ще раз у бік. Помер у готелі «Україна», де йому не встигли надати меддопомогу.

Йосип Шиллінг

Виріс у багатодітній сім'ї. Переймався завжди чужими бідами. Любив працювати.

Одного разу пішов до магазину за матеріалами, бо ремонтував свій будинок, а потрапив на віче.

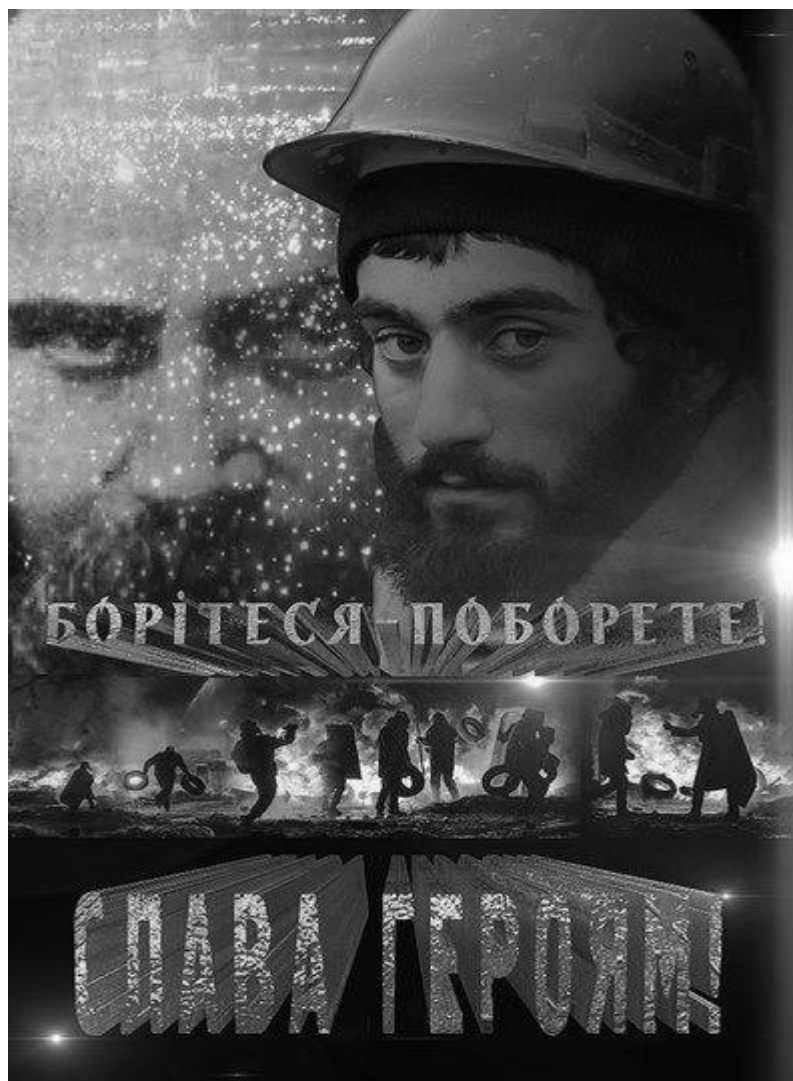
Повернувся додому зі словами: «Не можу я залишатись, поїду».

Виїхав у понеділок ввечері, в Києві був у вівторок, який став кривавим.

У четвер він був ближче Інститутської, а брат Степан – на барикаді на Грушевського.

Про те, що Йосипа не стало родина довідалась з телетрансляції після оголошення перших списків загиблих.

Його знайшла куля близько 11-ї ранку 20 лютого – увійшла біля вуха, а вийшла через чоло.

За Україну, за її долю, за народ...
Вірші, народжені Майданом

Оксана Максимішин-Корабель

Присвячую матерям загиблих героїв

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твою.
Прийду на світанні в садок із росою,
А, може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач. Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько,
Розкажу, як мається в домі новім.
Мені колискову ангел співає,
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває,
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину,
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну.
Вона, як і ти, була в мене одна.

12.02.2014 р.

ВБИВЦІ

Зайдеш до хати. Схочеш вмити руки.
Три добре: кров не просто змить.
Залишишся один. Тут і почнуться муки,
Це совість прийде. Щоб тебе убить.
Нестерпно. Довго. Може і роками.
Ти скавулітимеш: «Болить».
І очі скрізь ввижатимуться мами,
Того хлопчини, що так прагнув жить.
Він молодий був. Ви з ним – однолітки.
Йому кохати би й народжувать синів.
Він вільний... Був. Він вирвався із клітки,
Ти ж будеш раб «презренный» у панів.
Послухай, вбивце. Твої руки в крові.

І, думаєш, що гріх цей можна пережити?

Коли й умреш, як пес скажений в рові
То совість і в нащадках заболить.

Михайлу Гаврилюку

Вони тебе били. А мене боліло.
Ісус на Голгофі подібне терпів.
Ти гордість, Михайле, ти – гідний нащадок!
Ти – кращий із кращих наших синів.
Вони реготали. Здавалося з мене.
Ця зграя скажених і проклятих псів.
Ти – слава, Михайле, ти – воля і сила!
Ти – кращий із кращих Українських синів.
Земля їх не прийме. Відторгне. Відкине.
За сльози сестер і усіх матерів.
Ти – кращий із кращих. Ти – твердість і віра!
Ти гідний нащадок дідів-козаків.

Мері Золотюк

– Привіт, побратиме. Ну що там віщує столиця?
Коли повернешся, коли вже завершиться бій?
– Ох, люба. Столиця, як матінки рідна світлиця.
Мені не здається, я знаю: ***тепер це мій дім.***
Тут вся Україна, така ж неподільна й велична.
І кожен для кожного став вже навіки своїм.
Ми б'ємось пліч-о-пліч і спокій нам тільки лиш сниться.
Сьогодні, казали, нам знову влаштують розгін.
Я тут до кінця, моя ти кохана сестрице.
Допоки не звалить мене спільний ворог із ніг.
– А, що, як загинеш і куля поцілить у серце,
Здригнешся та впадеш на землю, немов білий сніг?
– Ти тільки не бійся, у мене те серце із перцем.
А навіть як так, відступати для воїна ж – гріх.
Рідненька, ти краще за мене молися.
Молись за Україну, за долю, за згаслі серця.
– Мій брате, та тільки б молитви збулися.
Ти знай, я з тобою в бою (й не дай Бог) до кінця.
– Пора, на нас наступають, я йду захищати братів.
Сестрице, пильнуйся. На всіх вистачає сьогодні безжальних катів...

Гадаєш ти мене образив,
Коли бандерівцем назвав?
Скажу тобі на це одразу –
Я ним не був. Тепер вже став!
Сприймаю це, як нагороду!
Звання, присвоєне за те,
Що сином став свого народу,
Любові почуття святе!
Люблю безмежно рідний край,
Цю чарівну, магічну мову,
Дарований Всевишнім рай,
Красу дівочу чорноброву.
Люблю за щедрість і за спів,
Шалені ночі солов'їні,
Коли бракує навіть слів,
Освідчитися Україні!
А ти мене за цю любов
Оскаженіло ненавидиш.
Не я до тебе! Ти прийшов,
На мою землю і тут гридиш!
Іди подальше від гріха,
Моє терпіння не безмежне.

***Нехай святиться у віках
В борні здобута НЕЗАЛЕЖНІСТЬ!***

28.10.2013 р.

Олена Іськава

Прокиньтесь тату...

Прокиньтесь, тату, годі вам вже спати.
Погляньте, в небі сонечко зійшло,
До праці стало наше все село,
А ви спите, одягнуті у шати...
Прокиньтесь, тату, годі вам вже спати...

Трембітами заплакали Карпати,
Стікають воском зоряно свічки.
Навколішки припала до руки,
За ніч збіліла, мов голубка, мати...
Прокиньтесь, тату, годі вам вже спати...

Людей багато йде до нас до хати,
Співають гімн, вмиваючись слізьми.
І вас несуть... А як же, тату, ми?
Як нам без вас у світі виживати?
Прокиньтесь, тату, годі вам вже спати!

Прошу спиніться, покладіть лопати!
Дозвольте подивитись ще хоч раз!..
Сльозами й кров'ю скріплено наказ
В живу мішень безжалісно стріляти.
Вставайте, люди, годі вам вже спати!

15.03.2014 р.

Лідія Яр

А я живий, матусенько, живий,
Хоч вже по нас безчесно так стріляють.
Для них вже свій народ – то вороги...
Якщо ж загину, то за що, я знаю...
Я знаю, мамо, як тобі болить,
Ота моя така нестримна вдача,
Але не плач... Хай наші вороги
Від немочі своєї гірко плачуть...
А я живий, матусенько, живий,
Бо з нами правда! Їм нас не здолати!
От тільки жаль, що наші вороги,
Цькують на нас, мого по крові брата...
А я живий, матусенько, живий
І не питаю мене, чи я боюся...
Нехай бояться наші вороги,
А ти молись... я ж, матінко, борюся!

22.01.2014 р.

Євгенія Поліщук

Не болить більше рана, мамо,
І душа вже зболіла мовчить,
Знаю, рідна, пішов я рано,
Хай у серці твоїм не щемить.

Буду ангелом, стану горою
Того хлопця, що в першій ряді,
Ти не плач, а гордися мною,
Що загинув я саме тоді.

Ти пробач за цю чорну хустину,
За тривогу та біль у очах.
Ти прости мене, свою дитину,
Що не відав я, що таке страх.

Помолися мамусю за мене
Ти до нашого Бога звернись
Я в раю, я на небі, нене,
Не журись, більше так, не журись.

***Як несли мене ангели, мамо,
Я побачив Вкраїну свою
І подумав, що більше нікого
У цім світі я так не люблю.***

Не тривожся, сивенька пташко,
Що онуків не встиг залишить,
Знаю, леле, як тобі важко,
Чим же серце твоє притишить?

Чую вигуки «Слава герою!»
Голоси побратимів своїх.
Я не вірю, що це за мною.
Для синів, Україно, твоїх.

Я заснув щоби знов відродитись,
Щоб з весною постукати в дім,
Щоб молодшому брату приснитись
І навіки залишитись в нім.

Пам'ятай мене, моя мамо,
І молися, молися, молись!
Не буває молитви мало
Може хтось пригадає колись...

Тетяна Власова

Мама відправила сина,
Просила
Бути обачним.
Син обіцяв берегтися щосили:
«Мамо, не плачте».

Місяць минає, закони погіршали,
Прийняті жестами.

«Мамо, я просто не можу по-іншому –
Я на Грушевського».

Вулиця стала дуже болючою –
Що говорити?
Син повернувся – очі заплющені,
Прапором вкритий.

Сонце сховалось – негода.

Чи буде

Праведний суд?

Там, де учора проходив, сьогодні
Друзі несуть.

Мама заплакана, хрестить повсталих
Мовчки, без слів.
Сина не стало,
В неї віднині – мільйони синів.

Наталія Крісман

«Рабство у генах лікують повстаннями...»

Рабство у генах лікують повстаннями

Вільних майданів вітри.

Вийди, Народе мій, може, востаннє вже,

Дух свій у жменю збери.

Бо як не вийдеш – сніги Магадану

Радо осяють твій шлях,

Долю готують нам, схожу з гетьманами,

Кров ще не змито з їх плах...

Встань, кому вітром не видуло пам'ять,

З братом плече до плеча.

Ні – то на ранок нас «беркут» розчавить

Чоботом, гірше меча!

Ніч перемінімо в день перероджений –

День переможних долань,

Пишемо Долю краплиною кожною

Крові своєї... Повстань!

**В пам'ять ГЕРОЯМ Майдану,
яких не дочекались матері!**

У вічну дорогу вирушив ти сину,
Вирушив навіки – вже без вороття.
Залишив дружину й маленьку дитину,
І не прощаючись – пішов у небуття.

Вже смерть підступна відіграла
Останню ноту із мелодії життя.
Родину огорнула чорна хмара,
Тремтять на вітрі суму почуття!

Гортає пам'ять сторінки життя,
А жаль пече і тисне наші груди!
Щемить душа і капає сльоза,
І туга нас не покидає всюди...

Сумуєм всі ми, і на серці рана.
В душі залишила болючий слід.
Тобі від нас завжди уклін і шана,
І сльози падають на білий, мокрий сніг.

Узимку ми прощаємось з тобою
Та час ніколи не загоїть рани.
І віримо, що з кожною весною
Ти прилетиш до нас із журавлями.

23.02.2014 р.

Людмила Максимлюк

А сотню вже зустріли небеса
Летіли легко, хоч Майдан ридав...
І з кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав...
Й заплакав Бог, побачивши загін:
Спереду – сотник, молодий, вродливий,
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній – сивий-сивий...
І рани їхні вже їм не болять...
Жовто-блакитний стяг покритв їм тіло...

Як крила ангела, злітаючи назад,
Небесна сотня в вирій полетіла...

21.02.2014 р.

Софія Лебях

«Вставай Україно!» – кричали всі люди.
«Вставай рідна нене, тримайся, молись!»
Війна наступає, беруть полонених,
Синів твоїх мирних, старих й молодих.
Ми вийшли за ВОЛЮ, за рідную долю
За НАШУ свободу та наших ДІТЕЙ.
Та кат з Межигір'я йшов проти народу,
І слав на Вкраїну своїх снайперів!!!
«Він» сам і не знає, як Бог покарає!
За смерті невинних, за наших братів.
Вони ж лиш хотіли стояти тут мирно.
Без крові, смертей і без сліз матерів.
Матусі чекали, в вікно виглядали,
Молились за своїх єдиних синів.
А тепер всім майданом, в той світ проводжаємо!
Наших ГЕРОЇВ: синів, татусів!
Та ВОНИ не вмирають, лиш світ покидають
Де кожен із них, залишає свій слід!
Це НАШІ ГЕРОЇ, я ними пишаюсь!!!
За них помолюсь, і віддам їм уклін!
А МИ не здамося, на майдан подамося.
Бо смерть цих людей, об'єднала весь люд.
ДУХ УКРАЇНИ, ДУХ ВСЬОГО НАРОДУ
Став в сотні раз більший, ніж був він колись!

Олександр Оленчук

Згадай мене, мамо

Згадай мене, мамо, в люті морози.
Згадай на світанку, коли я помру.
Хай вітер тихенько утре тобі сльози,
Бо я їх тобі більше не втру.

Для мене єдина була Україна,
За неї погинув в нерівнім бою.
На місці від бою лишилась руїна,

В руїні покинув я душу свою.

Не плач же ти, мамо, ні рідна сестрице,
Героїв погибло десятки таких,
Кров'ю залито, кохана столице,
Кров'ю героїв твоїх палких.

Куля влетіла мені вище серця.
Я падав й останні слова промовляв:
«Матусю, ти тільки не сердся,
Бо я України своєї дитя...»

Людмила Яцура

Новий світанок... і день пробудився...
Комусь справді новий, а хтось залишився
Ще там, де ще вчора живими були
Зоряні діти, рідні сини.
Сини України! Незгасна свіча...
У світлі життя!!! Сльоза на очах....
Сини України в світанках нових,
У вранішніх росах, молитвах святих.
Коли зарясніють із неба дощем,
То серце відчує гарячий той щем...
Це плаче Вкраїна душею, слізьми,
За те, що вже інша, що встала з колін!
Новий світанок... і день пробудився...
Комусь справді новий, а хтось залишився
У вічності неба, доріг відкриття...
Герої Майдану!... ЗА ВОЛЮ – ЖИТТЯ!

23.02.2014 р.

Автор невідомий

Мам, сьогодні їду на Майдан,
Якщо не повернуся, мене вбили.
Та знаєш, мам, я буду там не сам,
Там люди, у яких багато сили.
Не плач, я мушу бути там де всі,
Грудьми стояти перед лютим звіром.
А знаєш мам, я вдячний є тобі,
І ти пишайся завжди своїм сином.
Візьму щита, піду поміж людей,
І я прикрию їх, від куль отих проклятих,

Вже знаєш, мам, дістало до грудей,
Як з вилами там брат іде на брата.
*Я їду, бо це є моя земля,
Я народився тут, і тут я і загину,
Ми вільні, і ми любимо життя,
Та віддамо його за вільну Україну.*

Світлана Костюк

Ця зима...
Прокотилась війна по стежках, по узбіччях, по долях.
Застелила снігами загублені кимось сліди.
Ця зима розіп'ята, роздерта на виході з лісу до поля.
Ця зима молитвами, хрестами вгрузатиме в душу
Завжди.
Ця зима намерзатиме в жилах, у венах, судинах.
Кожній камері серця, нервових сплетіннях ...і все ж
Хтось нарешті збагне, що то значить наймення
ЛЮДИНА.
Що то значить свобода і віра, і відчай... і відчай
Без меж...
Ця зима намерзатиме кров'ю на крапельках глоду.
Материнським плачем на прогірклих і сизих димах.
Ця зима нас наблизить (чи ні?) до наймення НАРОДУ,
Що так довго шукав нелегкий свій і праведний шлях.
Нам цієї зими не простити уже, не забути.
Сколихнула раптово і душі, і думи, і приспані сни.
Ця зима – перевірка чи бути нам ще чи не бути
У майбутній історії
В світлі нової весни...

02.02.2014 р.

Сергій Мартинюк

...І мовчки сотня непокорених героїв
Відходила у чисті небеса,
І погляди знесилених мільйонів
Дивились вслід братам, батькам, синам;
У темне небо по руках в відкритих трунах
До світу кращого крізь сльози матерів.
**Не буде прощення убивцям й нам не буде,
Коли без помсти лишаться всі ті, хто так любив,
Хто не дістався правди, оступившись на півкроці,
Хто згас за нас, недотягнувши до весни.**
Тримає курс у небеса славетна сотня,
Землі своєї упокоєні сини.
Горять серця, палають вільні душі,
Зійшла зоря, гряде нове життя.
Герої не вмирають, кличуть нас на барикади,
І хай прийме тіла їх мерзла ще земля.
Витає дух нескореної волі,
Гримлять щити, молитви і пісні,
Рядами рівними між нас ідуть герої,
Усі, хто голову поклав в ці темні дні.

21.02.2014 р.

Ігор Зінчук

З глибин мого серця
О, мій Народе, нездоланий,
Ти показав свою могуть,
Незламність духу, всю безстрашність,
Звільнившись від російських пут.
Не шкодував ні краплі крові
Заради рідної землі. Хоч полягли на барикадах
Найкращі доньки і сини.
Мене не було на майдані – моєї в тім нема вини,
Ридало серце разом з Вами
В хвилини смутку і журби.
**Стара Європа ще чекала,
Не чула закликів: «Допоможи!»,
А Україна захлиналась від люті хижкої орди.**
В людей стріляли так прицільно –
Криваві ріки потекли.
Небесна сотня оборони –
Стулила очі назавжди.

Вони пішли на смерть –
Під кулі! Йшли вперед – без вороття!
За кращу долю,
Світлу мрію про Європейське майбуття!

6.03.2014 р.

Антоніна Листопад

На Хрещатику

Сьогодні тут і Сповідь і Причастя.
Присяга тут – на криці дорогій!
Народе мій!
Ти із колін піднявся!
Ти Нацією став, Народе мій!

Отут на Хрещатику – Віщі хрестини.
І Рідність відкрита. В святій материнці!
Пишаюсь Тобою, моя Україно!
Пишаюся Вами, мої Українці!

Оце – Незалежність!
Це – Вічні Глибини...
Тут голосу – повно. І Волі – по вінця!
Пишаюсь Тобою, моя Україно!
Пишаюся Вами, мої Українці!

Тут – Правда і Право! Тут – Спадок і Віно
З Обов'язку кожен – на зимній бруківці.
Пишаюсь Тобою, моя Україно!
Пишаюся Вами, мої Українці!

Тут – Віра і Вірність. Незламна! Незмінна!
Із Доброї Волі ми всі – добровольці.
Пишаюсь тобою, моя Україно!
Пишаюся Вами, мої Українці!

На вічну пам'ять загиблим героям

Я бачу небо, чисте і прозоре,
А навкруги все прокидається від сну
Мій рідний край, безмежний, неозорий,
Що вже готовий зустрічатъ весну.
Але пейзаж цей бачу я не всюди,
Бо рідний край окутала війна.
Куди не гляну, всюди гинуть люди,
Але чому? Й німіють від безсилля спалені вуста...

...А на Майдані кров тече рікою
Отих людей, що жити ще могли.
Між них є ті, що лиш в життя ввійшли,
Не встигнувши пізнати його, як треба, на полі бою.
Вже вони пішли
До Бога, вмить полинувши до неба.
А є такі, що прибули здалека
І честь віддали Україні,
Та влучний постріл і удар патрону
Навіки їх лишили на чужині.
Були і ті, хто крізь високі мури
За Україну бились до кінця.
Жорстоким піддавалися тортурам,
Та стійкість зберегли бійця.
Запам'ятають вчинки їх навіки
І молоді, і зрілі, і похилі,
За волю й правду назавжди закрили віки,
За честь народну вже лежать в могилі.
Неначе зорі, ясні і пророчі,
На небі, в пам'яті залишаться вони,
В потрібні миті відкриватимуть нам очі
Вкраїни-неньки доблесні сини.
Повік їх вчинки, жертви не забудуть,
Навічно стануть прикладом для нас.
Герої житимуть, допоки живуть люди,
Допоки житиме козацький рід.
Кажу це всій країні, всьому світу,
Що Україна – вільна і свята,
Повік не впаде від чужого гніту,

***І українські в ній колосяться жита.
їй народ – незламний й непокірний,
Боротися він буде до кінця.
Козацький дух у ньому сильний, вірний,
Горить у нім патріотизм бійця.
Героям слава! Слава Україні!
Це все для нас, наступних поколінь,
Тож будьмо вірні нашій Батьківщині
І слухаймо сердець наших велінь!***

Мар'яна Савка

***Пливуть гроби по морю, як човни –
по морю рук, по морю сліз і гніву.
Пливуть в човнах розтерзані сини
на хвилі молитов і переспіву.
Так, ніби в жилах застигає кров,
а потім б'є у скроні голос крові
за тим, хто тихо жив, а відійшов
у дзвонах слави праведним героєм.
Пливуть човни, гойдає кожную лодь
людська долоня, тепла і тремтяча,
човнами править втишений Господь,
а серце розривається і плаче.
І кожна мати плаче, і пече
їй кожна рана у чужого сина.
Стоїть Майдан братів – плече в плече,
і разом з ним ридає Україна.
Нехай же вам, герої, віддає
Святий Петро ключі від того раю,
де убієнний ангелом стає,
бо він герой. Герої не вмирають.
Герої не вмирають. Просто йдуть
з Майдану – в небо. В лицарі – зі смерті.
Пливуть човни. Пливуть човни. Пливуть...
Героям слава – вписано у серці.***

22.02.2014 р/

Методична частина

Не дати забути, дати пізнати і продовжити справу, за яку пішла у вирій Небесна сотня допоможе вечір-реквієм «Рабів до раю не пускають» та книжково-ілюстративна виставка «Історії ж бо пишуть на столі. Вони писали кров'ю на своїй землі».

Книжково-ілюстративна виставка

***Історії ж бо пишуть на столі.
Вони писали кров'ю на своїй землі***

*«Зоріла золота заграва,
Здригнувся світ під барабанний бій!
Широко залунала слава:
Що Україна воскресає,
Що пута рабські рвуться
вщент».*

Розділ 1. Доля Європи вирішувалася в Україні (документи про європейські прагнення українців, причини виникнення Майдану)

*Коли Україна за право
життя
З катями боролась,
жила і вмирала,
і ждала, хотіла лише співчуття,
Європа мовчала.*
Олександр Олесь

Розділ 2. Крути на Грушевського: перші втрати України /хроніка подій/

*Ми лягли, як наказ Твій велів,
Кров свою віддали волі в жертву,
Чином дух наш горів – замість слів,
Щоб ти встала, Вкраїно, із мертвих!*
Марко Боєслав

Розділ 3. Вони любили Україну не на словах, а всім своїм життям... /спогади майданівців про дні, проведені на Майдані, про людей, з якими стояли там пліч-о-пліч/

*...Тільки люди великого
творчого пориву й великого
самозречення здатні на подвиги...
Смерть в ім'я великої ідеї не є
смертю людини...*

В'ячеслав Чорновіл

Розділ 4. Небесна сотня: щит проти темряви (документи про полеглих на Майдані)

*«Їх – юних сміливців, лиш сотня була.
Із серцем зі сталі і духом з граніту...
Мчав зойк слабодухів за ними у
путь:*

*– Куди ви? Стріляють ж там...
– О ні! Бо вже завтра за нами підуть
– Мільйони! На славу ми змінимо
ярма! ...»*

Вечір-реквієм

Рабів до раю не пускають...

*«...Майдан прагнув викинути
все старе покоління політиків,
котре ледь не прогавило країну...»*

Програма

1. У люті дні лютого на Майдані забилося громадянське серце
(вступне слово)

2. Час прозріння настав
(зустріч за «круглим столом» з політиками, політологами, істориками)

3. Вони стояли пліч-о-пліч під прицілом снайперів...
(година пам'яті про майданівців, живих і загиблих)

4. Горіла шина, палала,
Як Україна повстала,
Як Україна повстала...

(літературно-музична композиція)

Вони змінили хід історії України

*Вставай, Україно,
Вставай із колін.
Ти не один на Майдані.
Борись за свободу, за рівні права,
Не дай натягнути кайдани.
Ми хочем в Європу,
Де гідність людей,
Де світ по-іншому диха.
Студенти почали,
Цей дух підіймать,
Ідемо стрімко вперед, а не тихо...*

/Марія Гавриш/

Про відзначення у 2015 році Дня Гідності та Свободи [Текст] : указ Президента України від 9 листоп. 2015 р. № 633/2015 // Уряд. кур'єр. – 2015. – 11 листоп. – С. 4.

Про вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні [Текст] : указ Президента України від 11 лют. 2015 р. № 69/2015 // Уряд. кур'єр. – 2015. – 13 лют. – С. 5.

Про вшанування учасників збройних конфліктів під час мирних акцій протесту [Текст] : постанова Верховної Ради України від 24 лют. 2014 р. № 774-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 12. – С. 803.

Те саме // Голос України. – 2014. – 28 лют. – С. 5.

Про засудження застосування насильства, що призвело до загибелі людей [Текст] : постанова Верховної Ради України від 20 лют. 2014 р. № 770-VII // Голос України. – 2014. – 22 лют. – С. 3.

Про орден Героїв Небесної Сотні [Текст] : указ Президента України від 3 листоп. 2014 р. № 844/2014 // Уряд. кур'єр. – 2014. – 5 листоп. – С. 4.

Про соціальний захист осіб, які отримали тяжкі тілесні ушкодження під час участі у масових акціях громадського протесту, що відбулися у період з 21 листопада 2013 р. по 21 лютого 2014 р. [Текст] : постанова Верховної Ради України від 6 серп. 2014 р. № 324 // Уряд. кур'єр. – 2014. – 12 серп. – С. 3.

Те саме // Офіц. вісник України. – 2014. – №64. – С. 91.

Про стипендію пам'яті М. Жизневського [Текст] : указ Президента України від 21 листоп. 2015 р. № 649/2015 // Уряд. кур'єр. – 2015. – 25 листоп. – С. 4.

* * *

Лазаренко В. Про заснування ордена Героїв Небесної Сотні [Текст] : [указ Президента України № 893/2014 від 27 листоп. 2014 р. про нагородження орденом героїв Небесної сотні посмертно Михайла Жизневського, Давида Кіпіані, Зураба Хурцію] / Володимир Лазаренко // Нумізматика і фалеристика. – 2015. – № 2. – С. 19-20.

* * *

Про орден Героїв Небесної Сотні [Електронний ресурс] : указ Президента України № 844/2014 від 3 листоп. 2014 р. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/844/2014>. – Назва з екрана.

Про присвоєння звання Герой України [Електронний ресурс] : указ Президента України № 8902/2014 від 21 листоп. 2014 р. – Режим доступу: <http://president.gov.ua/documents/8902014-18037>. – Назва з екрана.

Київський майдан: внесок Львівщини

Бобкова С. Люди несуть до костелу Єзуїтів теплий одяг, ліки та гроші... [Текст] / Сюзанна Бобкова // Висок. Замок. – 2014. – 26 січ. – С. 2.

Богачевська О. Спротив на Грушевського – це боротьба за справедливість. Співачка Руслана Лижичко на Майдані – з його першого дня [Текст] / Ольга Богачевська, Ельдар Сарахман // Країна. – 2014. – №5. – С.8-10: фот.

Гудзяк Б. Владика Борис Гудзяк: «Ми хочемо перейти до території гідності» [Текст] : розмова з президентом УКУ / вела Ярослава Музиченко // Україна молода. – 2013. – 17 груд. – С. 6.

Гузар Л. Кілька тижнів відкрило нам дуже багато [Текст] : розмова з Любомиром Гузарем / вела Мар'яна Вербовська // Перемишлян. край. – 2013. – 26 груд. – С. 3.

Гузар Л. «Майдан: усна історія» [Текст] : розмова з кардиналом Любомиром Гузарем про однойменний проект Українського інституту національної пам'яті та Фонду збереження історії Майдану / вели Тетяна Привалко, Тетяна Ковтунович, Галина Степанюк // Нація і держава. – 2014. – 11 груд. – С. 9.

Дідула П. Революція гідності. Записки наймолодшого бійця 15-ої Львівської сотні [Текст] / Павло Дідула // Дзвін. – 2014. – № 5. – С. 100-108.

Дружбляк Н. «Не помітив, коли гранатою відірвало руку...» [Текст] : [про сотника Майдану львів'янина Андрія Жупника] / Наталія Дружбляк // Висок. Замок. – 2014. – 17 квіт. – С. 12: фот.

Дружбляк Н. «Нош до рук не брали, бо були липкі від крові...» [Текст] : [про львів. студентів Ігоря Галушку, Павла Дьокіна, Миколу Притулу, Ігоря Фльорка та Андрія Седлера, які винесли з Інститутської в Києві не одного пораненого] / Наталія Дружбляк // Висок. Замок. – 2014. – 24 квіт. – С. 10.

Калинець І. Ігор Калинець: «Ми маємо героїв, які ідуть на смерть. Вони – жертвні діти України» [Текст] : [поет та дисидент переконаний, що Майдан має закінчитися перемогою] : розмова з письменником / вела Тетяна Коняєва // Висок. Замок. – 2014. – 4 лют. – С. 11.

Ковальська О. За тиждень – два з половиною мільйони [Текст] : [у львів. храмі Петра і Павла щодня збирають по 300-400 тис. грн пожертв для активістів Майдану] / Олена Ковальська // Експрес. – 2014. – 30 січ. – Львів. новини. – С. 3.

Ковб Н. Майдан об'єднав Україну [Текст] : [спогади випускників Львів. ін-ту банк. справи Івана Івануси та Олександра Лабельського] / Наталя Ковб // Золотий резерв. – 2014. – № 1. – С. 18-20.

Кривдик Х. Майданівська історія нової сім'ї [Текст] : [рік тому на Євромайдані побралися львів'яни Христина Кривдик і Данило Клех] : розмова з Христиною Кривдик / вела Вікторія Савіцька // Львів. пошта. – 2015. – 21 лют. – С. 1, 4.

Левицький Л. «Про Майдан іще зніматимуть фільми» [Текст] : розмова з режисером Любомиром Левицьким / вів Богдан Бондаренко // Експрес. – 2014. – 30 січ. – С. 19.

Лижичко Р. Голос революції [Текст] : розмова з Русланою Лижичко / вела Ольга Жук // Україна молода. – 2013. – 29 листоп. – С. 6.

Ліщенко Ю. Фотографа Мар'яна Гаврилівця рятують усім миром [Текст] : [про побитого беркутівцями 35-річного львів'янина] / Юлія Ліщенко // Висок. Замок. – 2014. – 3 лют. – С. 5.

Маринович М. Мирослав Маринович: «Формула Дванадцятиголового змія» [Текст] : розмова з віце-ректором УКУ про Євромайдан / вела Наталка Позняк-Хоменко // Україна молода. – 2013. – 13 груд. – С. 5.

Маринович М. Україна зараз має унікальний шанс! [Текст] : [про Євромайдан, мирний протест, роль Львова, цінності й самоповагу] : розмова з Мирославом Мариновичем / вела Ірина Цицак // Львів. пошта. – 2014. – 11 січ. – С. 1, 4-5.

Назаркевич Н. Культурній столиці – культурна підтримка [Текст] : [львів. театри віддали кошти з продажу квитків на потреби Євромайдану] / Наталя Назаркевич // Висок. Замок. – 2013. – 10 груд. – С. 9.

Новик А. Янголи Інститутської. Історія п'яти сміливців, що рятували людей [Текст] : [про львів. студентів Ігоря Галушку, Миколу Притулу, Павла Дьокіна, Ігоря Фльорка та Андрія Седлера] / Анна Новик // Дзвін з Фатіми. – 2014. – № 3 (трав.-черв.). – С. 33.

Панас О. Олег Панас – діяльний, активний, патріотичний [Текст] : розмова з львівським фотографом, громадським активістом / вела Наталія Павлишин // Аудиторія. – 2014. – 29 трав. – С. 13.

Рудник І. Сотник Самооборони Ігор Рудник: «Вогняна барикада врятувала Майдан» [Текст] : розмова з активістом / вела Ольга Дубовик // Укр. слово. – 2015. – 25 лют. – С. 6.

Савіцька В. «Поміж боями народилась нова сім'я» [Текст] : [на Майдані у Києві побралися львів'яни Данило Клех і Христина Кривдик] / Вікторія Савіцька // Львів. пошта. – 2014. – 18 лют. – С. 1, 8.

Савка Г. Львівська «мама» Майдану [Текст] : розмова з львів'янкою, однією з організаторів акції «Чужих дітей не буває», Галиною Савкою / вела Тетяна Сало // Львів. пошта. – 2014. – 11 лют. – С. 4.

Шведа О. У Білорусі нереально зібрати на мітинг десять тисяч людей [Текст] / Ольга Шведа // Газета по-українськи. – 2013. – 17 груд. – С. 9.

Якимець В. «Плине кача» – реквієм і застереження [Текст] : розмова з художнім керівником «Пікардійської Терції» Володимиром Якимцем про Майдан / вела Тетяна Козирєва // День. – 2014. – 5 берез. – С. 11.

Священики на революції

«Я їхав туди як громадянин України»

о. Васьків Ю. «Не знаю, чим би усе закінчилося на Майдані, якби там не було священиків...» [Текст] : розмова з о. Юрієм Васьківим / вів Іван Фаріон // Висок. Замок. – 2014. – 9 січ. – С. 6.

о. Гальо І. Отець Іван Гальо: «Ходжу по барикадах і прошу хлопців, щоб вони жили» [Текст] : розмова зі священиком парафії села Велика Сушиця Старосамбірського р-ну / вела Оксана Климончук // За вільну Україну. – 2014. – 27 лют. – С. 5.

о. Копчак А. Андрій Копчак: «Я їхав туди як громадянин України» [Текст] : розмова зі священником Червоноград. військ. частини / вела Оксана Проць // Голос з-над Бугу. – 2014. – 27 берез. – С. 8.

о. Рудейко В. Продовжуймо боротьбу [Текст] : розмова з львівським священником Василем Рудейком / вела Іванка Рудакевич // Кана. – 2014. – № 4. – С. 14-17.

о. Сус С. Пишаюся, що я є поруч військових [Текст] : розмова з головою Центру військового капеланства Львівської архієпархії УГКЦ о. Степаном Сусом / вела Христина Парубій // Львів. газета. – 2014. – 13 берез. – С. 15.

Передова для ескулапів

*«Немає нічого ціннішого
за людське життя»*

Гичка Н. Першого пораненого, мабуть, ніколи не забуду [Текст] : розмова з молодим лікарем Львівської обласної клінічної лікарні, який працював на Майдані, Назаром Гичкою / вела Леся Буцак // Львів. газета. – 2014. – 20 берез. – С. 11.

Железняк С. «Надавати меддопомогу на лінії фронту – мій лікарський обов'язок» [Текст] : розмова з медиком-волонтером Майдану, лікарем Львівської станції швидкої меддопомоги, мешканцем села Суховоля Городоц. р-ну Степаном Железняком / вів Орест Дрималовський // Нар. думка. – 2014. – 14 лют. – С. 3.

Пеняк Б. Богдана Пеняк: «Жертви Майдану не даремні, бо ми змінилися» [Текст] : розмова з медсестрою Жидачів. ЦРЛ / вела Оксана Франків // Новий час. – 2016. – 25 лют. – С. 1, 3.

Шведа О. Львівські лікарі на революції [Текст] / Ольга Шведа // Львів. пошта. – 2014. – 28 січ. – С. 10.

Марія Матвіїв. м. Буськ

Баландюх О. Загадкова рятівниця з Майдану [Текст] / Олександра Баландюх // Львів. газета. – 2014. – 3 квіт. – С. 10.

Гаєвська І. Гордимось тобою, Маріє! [Текст] / Ірина Гаєвська // Воля народу. – 2014. – 3 квіт. – С. 1, 5.

Дружбляк Н. Героїня нашого часу [Текст] / Наталія Дружбляк // Висок. Замок. – 2014. – 3 квіт. – С. 1, 4.

Заступниця Марія – героїня Майдану [Текст] // За мед. права. – 2014. – Квіт. – С. 1.

Ільницький М. Медсестра, яка вразила світ героїзмом [Текст] / Микола Ільницький // Благовіст. – 2014. – 17 трав. – С. 1-2.

Матвіїв М. Марія Матвіїв: «Якщо кожен із нас змінить себе, тоді зміниться світ» [Текст] : розмова з медсестрою, яка надавала медичну допомогу на Майдані у Києві / вела Христина Горобець // Голос України. – 2014. – 9 квіт. – С. 12.

Матвіїв М. «Після Майдану у мене два дні народження» [Текст] : розмова з Марією Матвіїв / вела Анастасія Мись // Воля народу. – 2015. – 27 лют. – С. 4.

Рятівниця тисяч душ Марія Матвіїв [Текст] // Наша Батьківщина. – 2014. – 9 квіт. – С. 11.

Олег Мусій

Мусій К. «Мамо, зі мною нічого не станеться, доки в церкві села Переспи за мене будуть молитись...» [Текст] : розмова з матір'ю міністра охорони здоров'я Олега Мусія – Катериною Мусій, мешканкою Сокальщини / вела Олександра Гузій // Вісник. – 2014. – 20 берез. – С. 5.

Мусій О. Олег Мусій: «Свобода і боротьба за правду для мене цінніші, ніж самозбереження» [Текст] : розмова з головним медиком Євромайдану / вів Василь Сорочук // Голос з-над Бугу. – 2014. – 18 верес. – С. 1, 6.

Мусій О. Сучасна лікарня... силами волонтерів [Текст] : розмова з координатором мед. служби Штабу нац. спротиву / вела Інна Лиховид // День. – 2014. – 13 лют. – С. 8.

Трибушок Б. Координатор лікарів-волонтерів – виходець з Переспи [Текст] / Богдан Трибушок // Голос з-над Бугу. – 2014. – 13 лют. – С. 1.

Листопадовий зрив ЄвроЛьвова

Вакарчук І. Іван Вакарчук: «Це моральна революція, яку запалили молоді люди» [Текст] : розмова з професором ЛНУ ім. Івана Франка / вела Оріся Хом'як // Висок. Замок. – 2014. – 31 січ. – С. 7.

Вархоляк Т. Мамо, я на революції! [Текст] : [Євромайдан у центрі Львова збирає дедалі більше протестувальників] / Тарас Вархоляк, Оля Пілішук, Оксана Мирутенко, Юлія Славінська // Експрес. – 2013. – 28 листоп. – Львів. новини. – С. 1-2: фот.

Вдовиченко Г. Львів був, є і буде Європою! [Текст] / Галина Вдовиченко // Висок. Замок. – 2013. – 28 листоп. – С. 4-5: іл.

Гринюк К. Хроніки Львівського Майдану. Євромайдан у Львові триває! З акціями протесту, арт-проектами, лозунгами, флешмобами [Текст] / Катерина Гринюк // Львів. пошта. – 2013. – 5 груд. – С. 8: фот.

Дроздов О. Листопадовий зрив ЄвроЛьвова [Текст] / Остап Дроздов // Дзеркало тижня. – 2013. – 14 груд. – С. 4.

Козирєва Т. Від дискусій до справ [Текст] : [про створення громад. ініціативи «Університетський Майдан» в ЛНУ ім. І. Франка] / Тетяна Козирєва // День. – 2014. – 7 трав. – С. 8.

Мирутенко О. Важко, але стоїмо [Текст] : [Євромайдан у Львові й далі розростається] / Оксана Мирутенко, Тарас Вархоляк // Експрес. – 2013. – 5 груд. – Львів. новини. – С. 1: фот.

Назаркевич Н. На Майдані коло Шевченка. «Населення» львівського осередку протесту коливається від п'яти до сорока тисяч [Текст] / Наталя Назаркевич // Висок. Замок. – 2013. – 6 груд. – С. 3.

Ніч гніву у Львові [Текст] : [про захоплення адмінбудівель у місті в ніч на 19 лют. 2014 р.] / Оля Піліщук, Юлія Голодрига, Юлія Славінська [та ін.] // Експрес. – 2014. – 20 лют. – Львів. новини. – С. 1-2.

Сирцов О. Львівський Майдан: хто є хто? [Текст] : [перелік організацій та неформал. об'єднань] / Олександр Сирцов // Львів. газета. – 2014. – 13 лют. – С. 5.

Сирцов О. Тихий страйк [Текст] : [про політ. страйк у Львові] / Олександр Сирцов // Львів. газета. – 2013. – 12 груд. – С. 9.

Федина С. Софія Федина: «Рятую голос – як можу, але з Майдану не піду!» [Текст] : розмова зі співачкою / вела Ірина Травень // Своє слово. Наш край. – 2013. – 13 груд. – С. 5: іл.

Федина С. Софія Федина: «Те, що сталося 30 листопада, дуже нагадує Крути» [Текст] : розмова з ведучою та координатором Львівського майдану / вела Вікторія Цимбаліста // Газета по-українськи. – 2013. – 3 груд. – С. 8.

Шведа О. «Україна – це Європа!» [Текст] : [учні Львів. лінгвіст. гімназії своїми малюнками підтримали Євромайдан] / Ольга Шведа // Львів. пошта. – 2013. – 5 груд. – С. 8: фот.

Їх імена із пам'яті не стерти

«Справа повалення режиму Януковича
вирішувалася і на Майдані, і на місцях»

Новий Розділ

Власюк В. Новороздільські повстанці: від Помаранчевої революції до Євромайдану [Текст] : [спогади Андрія Стадника та Івана Кліма] / Віра Власюк // Вісник Розділля. – 2014. – 11 квіт. – С. 4.

Трускавець

Ігоренко Б. Мужня трускавчанка – Соломія [Текст] : [про активну учасницю Революції Гідності Соломію Кріль] / Б. Ігоренко // Нація і держава. – 2015. – 17-24 верес. – С. 12.

Паньків І. Ігор Паньків: «Кожен з нас був готовий віддати життя» [Текст] : розмова з активним майданівцем, трускавчанином / вів Любомир Поливка // Джерела Трускавця. – 2014. – 28 лют. – С. 1-2.

Шиманська Г. Галина Шиманська: «Я одна з тих крапель...» [Текст] : розмова з активісткою Майдану в Києві, трускавчанкою / вів Любомир Поливка // Джерела Трускавця. – 2014. – 14 лют. – С. 1, 6.

Червоноград

Баландюх О. Герой зі світлини Майдану [Текст] : [про учасника Майдану, пораненого Василя Галамая] / Олександра Баландюх // Львів. газета. – 2014. – 27 листоп. – С. 5.

Галамай В. Василь Галамай: «Було важко навіть через рік піднятися на Інститутську» [Текст] : розмова з колишнім майданівцем / вела Тетяна Чорноока // Вісник. – 2015. – 19 берез. – С. 5.

Галамай В. Василь Галамай: «Мрію проїхатися на ровері і взяти участь у біговому марафоні» [Текст] : розмова з активним учасником Майдану / вела Тетяна Чорноока // Вісник. – 2014. – 18 верес. – С. 5.

Нискогуз М. «Товкали, роздягнули догола і обприскали перцевим газом. Поранене тіло пекло вогнем» [Текст] : розмова з неповнолітнім учасником Майдану, мешканцем Червонограда Михайлом Нискогузом, якого жорстоко катував «Беркут» / вів Іван Фаріон // Висок. Замок. – 2014. – 27 січ. – С. 1, 6.

Бродівський р-н

Панченко Н. Бродівська міліція – з народом [Текст] : [про нар. віче на підтримку Майдану в Бродах] / Назар Панченко // Голос відродж. – 2014. – 21 лют. – С. 1.

Буський р-н

Фтомович В. Молодь творить націю [Текст] : розмова з активним учасником Майдану, важкопораненим Василем Фтомовичем з Буська / вела Ірина Гаєвська // Воля народу. – 2014. – 4 верес. – С. 4.

Гарасимів Л. Майдан – у вогні! Усі – на Київ! [Текст] : [про віче у Буську] / Лариса Гарасимів // Воля народу. – 2014. – 20 лют. – С. 1.

Гарасимів Л. День Гідності і Свободи у Буську [Текст] / Лариса Гарасимів // Воля народу. – 2014. – 27 листоп. – С. 5.

Городоцький р-н

Ленець А. Винних у кривавих злочинах не шукають, а займаються показухою [Текст] : [м. Комарно] : розмова з Андрієм Ленцем / вела Галина Чорняк // Нар. думка. – 2015. – 20 листоп. – С. 2.

Майдан – Народне віче у Городку [Текст] // Газета для вас. – 2014. – 14 лют. – С. 4.

Прокопюк М. Віче в Городку [Текст] / Мирослава Прокопюк // Голос Ратуші. – 2014. – 31 січ. – С. 4.

Смілка Р. «За кров, за сльози, за руїну – верни нам, Боже, Україну!» [Текст] : [про віче в Городку] / Роман Смілка // Нар. думка. – 2014. – 24 січ. – С. 2.

Смілка Р. Любов до України де героїть, там сила бандюковичів не встоїть! [Текст] : [про багатолюдне віче на майдані Городка] / Роман Смілка // Нар. думка. – 2014. – 21 лют. – С. 2.

Смілка Р. «Справа повалення теперішнього режиму вирішується і на Майдані, і на місцях» [Текст] : [про віче в Городку] / Роман Смілка // Нар. думка. – 2014. – 31 січ. – С. 1, 3.

Чорняк Г. Віче на підтримку Євромайдану в Тулиголовах [Текст] / Галина Чорняк // Нар. думка. – 2014. – 17 січ. – С. 2.

Жидачівський р-н

Данилець А. «Беркут» і «тітушки» – це нелюди!» [Текст] : [про поранених і побитих на Майдані мешканців Жидачівщини та Стрийщини] / Андрій Данилець // Новий час. – 2014. – 21 лют. – С. 1, 4.

Кулик Р. «Сьогодні немає нічого ціннішого за людське життя» [Текст] : розмова з 20-річним мешканцем Жидачева Романом Куликом, який допомагав медикам-волонтерам у Києві рятувати поранених протестувальників / вела Оксана Франків // Новий час. – 2014. – 25 квіт. – С. 1, 3.

Тітик Р. «Хлопче, молися, тобі повезло» [Текст] : розмова з активним майданівцем, пораненим мешканцем Ходорова Романом Тітиком / вела Оксана Франків // Новий час. – 2014. – 18 квіт. – С. 1, 4.

Франків О. «У мене вцілило дві кулі, одна навиліт, інша застрягла» [Текст] : [про пораненого майданівця, ходорівчанина Романа Тітика] / Оксана Франків // Новий час. – 2015. – 21 лют. – С. 1, 3.

Жовківський р-н

Демчук С. Володимир Парасюк: «Рана на голові в шість сантиметрів – це нормально. А пляма на штанях від кави – дратує» [Текст] : [про активіста Майдану, добровольця батальйону «Дніпро», уродженця села Майдан] / Сергій Демчук, Юлія Ліпич, Вікторія Цимбаліста // Країна. – 2014. – № 41. – С. 38-40.

Парасюк В. Він змінив хід історії України [Текст] : розмова зі сотником Володимиром Парасюком / вела Катерина Гринюк // Львів. пошта. – 2014. – 25 лют. – С. 1, 5.

Золочівський р-н

Дідула В. Подружжя [Андрія та Наталії] Дереворізів на барикадах було разом [Текст] : [м. Золочів] / Володимир Дідула // Нар. слово. – 2014. – 20 берез. – С. 3.

Мельник Г. Зміни починаємо з себе [Текст] : [про нар. віче на підтримку Євромайдану у Золочеві] / Галина Мельник // Нар. слово. – 2014. – 13 лют. – С. 1.

Раповий І. А куля пройшла за два сантиметри від серця... [Текст] : розмова з активним учасником Євромайдану, важкопораненим мешканцем села Гончарівка Іваном Раповим / вів Віктор Коваль // Нар. слово. – 2014. – 17 квіт. – С. 3.

Кам'янка-Бузький р-н

Клепчарова Н. «Борітеся – поборете! Вам Бог помагає» [Текст] : [про нар. віче на підтримку Майдану в Кам'янці-Бузькій] / Надія Клепчарова // Життя і слово. – 2014. – 31 січ. – С. 1-2.

Миколаївський р-н

Власюк В. Оксана Мельник – волонтер «Пекельної кухні» [Текст] : [про кухаря на Майдані з Миколаєва] / Віра Власюк // Вісник Розділля. – 2014. – 21 берез. – С. 3.

Леськів І. Історії майданівців [Текст] : [про Тараса Тимощука, Арсена Вільчинського, Володимира Венчака, Андрія Мниха, Івана Чепа] / Ірина Леськів, Анна Микитин // Громада. – 2015. – 24 лют. – С. 2.

Перемишлянський р-н

Воташинський М. Михайло Воташинський: «Будемо їх знати по плодах їхньої праці» [Текст] : розповідь активіста Майдану / записала Світлана Огородник // Перемишлян. край. – 2014. – 3 квіт. – С. 4.

Огородник С. Війна війною, а обід – за розкладом [Текст] : [про активіста Майдану, мешканця села Чемеринці Василя Очкуся] / Світлана Огородник // Перемишлян. край. – 2014. – 3 квіт. – С. 4.

Огородник С. Народжений Майданом [Текст] : [про учасника Майдану, уродженця села Мерещів Володимира Василишина] / Світлана Огородник // Перемишлян. край. – 2014. – 6 берез. – С. 4.

Огородник С. Хай живуть «маленькі люди» [Текст] : [про колиш. активного рухівця, активіста Михайла Стасіва та активіста-майданівця Василя Попка] / Світлана Огородник // Перемишлян. край. – 2014. – 17 квіт. – С. 4.

Пустомитівський р-н

Бутинець Ю. Серце столиці у вогні [Текст] : розмова з пораненим майданівцем, мешканцем Оброшина Юрієм Бутинцем / вів Роман Скочиляс // Голос народу. – 2014. – 1 берез. – С. 5.

Мудрий І. Іван Мудрий: «Дні на Майдані ніколи не забуду» [Текст] : розмова із заступником голови Пустомитівської райради / вів Роман Скочиляс // Голос народу. – 2014. – 22 берез. – С. 1-2.

Суряк С. Історія одного майданівця [Текст] : розмова з учасником Майдану, пораненим мешканцем Зимної Води Степаном Суряком / вів О. Грицько // Голос народу. – 2014. – 26 квіт. – С. 4.

Ткачук Ю. Юрій Ткачук: «Майдан живе і жити буде» [Текст] : розмова з учасником Майдану, мешканцем селища Щирець / вела Христина Штойка // Голос народу. – 2016. – 27 лют. – С. 4.

Радехівський р-н

Мельник Е. Євромайдан ще дужче об'єднав депутатський корпус [Текст] : розмова з головою Радехівської райради Емілією Мельник / вела Петра Ткачук // Нар. справа. – 2013. – 6 груд. – С. 1.

Об'єднані спільною молитвою за долю України [Текст] : [про віче на підтримку Майдану у Радехові] // Нар. справа. – 2014. – 21 лют. – С. 1.

Підтримали вимоги Євромайдану [Текст] : [про віче в Радехові] // Нар. справа. – 2013. – 17 груд. – С. 1.

Янюк-Максимець М. Б'ється революційне серце району [Текст] / Мар'яна Янюк-Максимець // Нар. справа. – 2014. – 28 лют. – С. 1.

Самбірський р-н

Андрущенко П. Кожного з нас мав змінити Майдан [Текст] : розмова з учасником Революції Гідності Павлом Андрущенко / вела Марія Пукій // Голос Самбірщини. – 2015. – 20 лют. – С. 1-2.

Деска А. Польща з Майданом [Текст] : розмова з пол.-укр. суспільним діячем, директором Центру волонтерату в «Карітас Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ» Артуром Дескою / вела Ярослава Музиченко // Україна молода. – 2014. – 18 квіт. – С. 18-19.

Кічурка М. Вірили у перемогу, як у Бога [Текст] : спогади активіста Майдану, самбірчанина Миколи Кічурки // Голос Самбірщини. – 2014. – 15 квіт. – С. 1-2.

Криванчик Г. Самбірчани були і залишаються солідарними з Майданом [Текст] : [про чергове велелюдне віче у Самборі] / Галина Криванчик // Голос Самбірщини. – 2014. – 28 січ. – С. 1.

Пукій М. Висловили обурення через побиття людей на Майдані [Текст] : [про позачерг. сес. Самбір. райради] / Марія Пукій // Голос Самбірщини. – 2013. – 6 груд. – С. 1-2.

Пукій М. Народ не спинити [Текст] : [про нар. віче в Самборі] / Марія Пукій // Голос Самбірщини. – 2014. – 18 лют. – С. 1-2.

Рибачук В. Вадим Рибачук: «Вірю у добру долю України. Інакше не боровся б» [Текст] : розмова з активістом Майдану, мешканцем Нового Калинова / вела Марія Пукій // Голос Самбірщини. – 2014. – 18 берез. – С. 2.

Сенейко М. Допомігав змінити Україну, а сам потребує допомоги [Текст] : [про важкопораненого майданівця Андрія Француза з П'янович] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2014. – 26 груд. – С. 1.

Сокальський р-н

Проць О. Ми – не герої... В один голос твердили поранені на Майдані у Києві хлопці, мешканці Белза, Сокаля, Угнова, яких лікують у Сокальській центральній районній лікарні [Текст] / Оксана Проць // Голос з-над Бугу. – 2014. – 27 лют. – С. 4.

Ярош О. Михайло Свистович: «Революція, яка тільки захищається, приречена на поразку» [Текст] : [про майданівця, уродженця Угнова] / Олена Ярош // Вісник. – 2014. – 27 лют. – С. 5.

Стрийський р-н

Козак Р. Київ, з тобою Стрийщина! [Текст] : розмова з активним учасником подій, головою Стрийської райради Романом Козаком / вела Лілія Калічак // Рідне поле. – 2013. – 13 груд. – С. 1, 3.

Мешканці Стрийщини підтримують Євромайдан [Текст] : [про пожертви краян] // Рідне поле. – 2014. – 31 січ. – С. 3; 7 берез. – С. 1.

Народне віче у Стрию [Текст] // Рідне поле. – 2013. – 6 груд. – С. 1.

Турківський р-н

Васильків В. «Ми хочем у Європу!» Під таким гаслом пройшли протестні акції на Турківщині [Текст] / Василь Васильків // Бойківщина. – 2013. – 7 груд. – С. 1-2.

Яворівський р-н

Флис Р. У ці дні вирішувалася доля держави [Текст] : розмова з активними учасниками Майдану Романом Флисом та Андрієм Британом / вела Оксана Дзюрко // Яворівщина. – 2014. – 13 берез. – С. 4.

**«Душу й тіло ми поклали за нашу свободу».
Небесна сотня**

*За ваше майбутнє в бою я загинув,
Від кулі смертельної впав,
не зміг я дожити до Перемоги!
Прости мене мамо, на небі я, там...*

«А сотню вже зустріли небеса...» [Текст] : [перелік загиблих Небесної сотні, у т. ч. з Львівщини] // Ратуша. – 2014. – 5 берез. – С. 6-7.

Вони віддали своє життя за Україну [Текст] : [список загиблих під час акції протесту в Україні у груд. 2013 – лют. 2014 р., у т. ч. з Львівщини] // Дзвін з Фатіми. – 2014. – № 1 (січ.-лют.). – С. 46-47.

Курій Ю. Герої не вмирають [Текст] : [Львівщина поховала героїв Небесної сотні] / Юлія Курій, Юлія Славінська, Андрій Стадник // Експрес. – 2014. – 25 лют. – Львів. новини. – С. 15.

Літопис «Небесної сотні» [Текст] : спогади // Дзвін з Фатіми. – 2014. – № 2 (берез.-квіт.). – С. 24-27.

Львівські герої. Небесна сотня [Текст] : [перелік уродженців краю, які загинули на Майдані] // Наш край. – 2014. – 28 лют. – С. 4.

Львівські герої. Небесна Сотня. Як допомогти сім'ям? [Текст] // За вільну Україну. – 2014. – 27 лют. – С. 4.

«Мамо, чи це вже весна?» [Текст] : [номер газ. присвяч. людям, які змінили історію України ціною свого життя] // Експрес. – 2014. – 27 лют. – 6 берез. – Спецвип. – 28 с.

Мартинюк Д. Вічна слава українським героям! [Текст] : [про героїв-майданівців, що віддали своє життя за волю України: вірменин Сергій Нігоян, білорус Михайло Жизневський, *українці Юрій Вербицький та Роман Сенік*] / Дмитро Мартинюк // Зоря вечорова. – 2014. – № 1. – С. 93-100.

Небесна сотня. Вони віддали своє життя за те, щоб змінити наше [Текст] : [список загиблих, серед яких є уродженці Львівщини] // Наша Батьківщина. – 2014. – 26 лют. – С. 1-11.

Небесна сотня. Список загиблих Героїв України [Текст] : [є уродженці Львів. обл.] // Голос з-над Бугу. – 2014. – 13 берез. – С. 4-5.

Пам'ятаємо. Львів вшанував пам'ять Героїв Небесної сотні [Текст] // Львів. пошта. – 2015. – 21 лют. – С. 8-9.

[Список героїв Небесної сотні] [Текст] : [серед загиблих є краєни] // Слово жінки. – 2014. – № 1. – С. 3-5.

† БЛЮК ІВАН

40 років, підприємець, місто Городок

Лопатнюк І. Героїчне серце матері Героя Небесної сотні [Текст] : [про матір Івана Блюка – Пелагею Блюк] / Ірина Лопатнюк // Нар. думка. – 2014. – 16 трав. – С. 5.

Лопатнюк І. Поминали героя Івана Блюка у Преображенському храмі [Текст] / Ірина Лопатнюк // Нар. думка. – 2015. – 27 лют. – С. 5.

Прокопюк М. Герої не вмирають, вони вічно живуть у пам'яті поколінь [Текст] / Мирослава Прокопюк // Голос Ратуші. – 2014. – 28 лют. – С. 1, 3.

«Синку, я повернуся героєм» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 3.

† БОЙКІВ ВОЛОДИМИР

*59 років, будівельник, уродженець Львова,
у 2000 р. сім'я переїхала до Києва*

Один із Небесної сотні [Текст] // Ратуша. – 2014. – 6 берез. – С. 14.

«Наталко, я тут повинен бути...» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 3.

† БУРА ОЛЬГА

27 років, робітниця, село Ріпнів Буського р-ну

Гаєвська І. З Героїнею Небесної сотні попрощалась Бущина [Текст] / Ірина Гаєвська // Воля народу. – 2014. – 20 берез. – С. 6.

Доротич М. За героїнею Небесної сотні плакало все село Ріпнів [Текст] / Марія Доротич // Висок. Замок. – 2014. – 24 берез. – С. 5.

«Мамо, потрібно людям допомогти!» [Текст] // Експрес. – 2014. – 20 берез. – С. 2.

Славінська Ю. Мама чекала, що донька приїде живою... [Текст] / Юлія Славінська // Експрес. – 2014. – 14 берез. – Львів. новини. – С. 19.

† ВАЙДА БОГДАН

*48 років, фермер, уродженець Стебника,
проживав у селі Летня Дрогобицького р-ну*

Матіос М. Приватний щоденник. Майдан. Війна [Текст] / Марія Матіос. – Львів: Піраміда, 2015. – 356 с. – Із змісту : [Про Богдана Вайду]. – С. 194-196.

«Не маємо права на байдужість» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 5.

† ВАРЕНИЦЯ РОМАН

*35 років, будівельник, уродженець села Старий Яр
Яворівського р-ну, проживав у Новояворівську*

Бутко О. Україна починається з мене! [Текст] / Олена Бутко // Яворівщина. – 2014. – 4 груд. – С. 5.

«Усе буде добре...» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 5.

Див. також №№ (В.Коцюба)

† ВЕРБИЦЬКИЙ ЮРІЙ

50 років, сейсмолог, місто Львів

Вербицька І. «Юрко був моїм героєм, а став Героєм України» [Текст] : розмова з дружиною загиблого Іриною / вела Ірина Кушинська // Висок. Замок. – 2014. – 24 січ. – С. 6.

Деркач М. Били з особливою жорстокістю, бо львів'янин... [Текст] / Марія Деркач // Висок. Замок. – 2014. – 24 січ. – С. 6.

Доротич М. «Юрій Вербицький взяв відпустку, щоб поїхати на Майдан» [Текст] / Марія Доротич // Висок. Замок. – 2014. – 23 січ. – С. 4.

«За справедливість» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 6.

Ковальська О. За дослідження землетрусів львів'янину Юрієві Вербицькому посмертно присвоїли ступінь кандидата фізико-математичних наук [Текст] / Олена Ковальська // Експрес. – 2014. – 24 квіт. – Львів. новини. – С. 3.

Кушнір Б. У Львові прощались з Юрієм Вербицьким і збирали кошти для столиці [Текст] / Богдан Кушнір // Голос України. – 2014. – 25 січ. – С. 4.

Ліпіч Ю. Проповз 400 метрів у снігу на колінах і помер [Текст] / Юлія Ліпіч // Країна. – 2014. – № 4. – С. 18-19.

Ліпіч Ю. Юрія Вербицького кинули голого помирати на 10-градусному морозі [Текст] / Юлія Ліпіч // Газета по-українськи. – 2014. – 28 січ. – С. 1, 10.

Ліщенко Ю. «Його вбили, бо не хотів бути рабом...» [Текст] / Юлія Ліщенко // Висок. Замок. – 2014. – 27 січ. – С. 2.

Мартинець С. Він лише просив не стріляти в людей... [Текст] / Світлана Мартинець // Експрес. – 2014. – 30 січ. – С. 2.

Салабай І. Він вірив в Україну... [Текст] / Ігор Салабай // Голос народу. – 2014. – 28 січ. – С. 2.

Семенишин О. Земля пухом Тобі, карпатський побратиме! [Текст] / Олег Семенишин // Аудиторія. – 2014. – 30 січ. – С. 11.

Фаріон І. «Ноги Юрія – від стоп до колін – були синіми» [Текст] / Іван Фаріон // Висок. Замок. – 2014. – 11 лют. – С. 1, 7.

Шутка І. «Не міг стояти осторонь, коли робиться таке беззаконня» [Текст] / Ірина Шутка // Аудиторія. – 2014. – 30 січ. – С. 10.

* * *

Бобкова С. Воїн – янгол з барикад підіймається у небо [Текст] : [про пам'ятник майданівцю Юрію Вербицькому та воїнам АТО в селі Гнідин Київ. обл.] / Сюзанна Бобкова // Висок. Замок. – 2015. – 4 серп. – С. 1, 3.

Мельник П. Ангел зі зламаним крилом [Текст] : [про спорудж. пам'ятника Юрієві Вербицькому на Київщині] / Павло Мельник // Львів. газета. – 2015. – 26 листоп. – С. 4.

† ДИГДАЛОВИЧ АНДРІЙ

*40 років, будівельник,
село Соکیلники Пустомитівського р-ну*

Андрій Дигдалович зі Соکیلник [Текст] // Голос народу. – 2015. – 30 трав. – С. 3.

Дигдалович матиме меморіал [Текст] // Голос народу. – 2015. – 21 лют. – С. 3.

Вихопень Л. А що за фасадом, або Нехай Андрій усміхається [Текст] : [спогади вчительки] / Ліля Вихопень // Голос народу. – 2015. – 30 трав. – С. 3.

Дигдалович Л. Рід Андрія Дигдаловича [Текст] : [з розповідей матері] / Лідія Дигдалович // Голос народу. – 2015. – 30 трав. – С. 3.

Мальків Л. Андрій Дигдалович: життя – за Україну [Текст] / Леся Мальків // Голос народу. – 2014. – 29 трав. – С. 4.

Пристанська Н. Герой Небесної Сотні – Андрій Дигдалович [Текст] / Наталя Пристанська // Голос народу. – 2014. – 1 берез. – С. 2.

Пристанська Н. Ми відповідальні перед пам'яттю Героя [Текст] / Наталя Пристанська // Голос народу. – 2015. – 13 черв. – С. 1, 3.

Спогади [про А. Дигдаловича] [Текст] // Голос народу. – 2015. – 30 трав. – С. 3.

Фаріон І. «Андрій був найкращим воротарем серед футбольних ветеранів...» [Текст] / Іван Фаріон // Висок. Замок. – 2014. – 21 лют. – С. 4.

Хом'як О. «Я пам'ятаю 11 грудня, коли Андрій «тримав» «Беркут». Пам'ятаю 20 січня, коли Андрій був поранений...» [Текст] / Оріся Хом'як // Висок. Замок. – 2014. – 24 лют. – С. 1, 5.

«Хто, як не я?» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 7.

† ЖАЛОВАГА АНАТОЛІЙ

33 роки, будівельник, місто Дубляни Жовківського р-ну

«Він довго жив за кордоном, але повернувся додому...» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 8.

Козирєва Т. «Тільки прийде!» [Текст] / Тетяна Козирєва // День. – 2014. – 18 берез. – С. 10.

† ЖЕРЕБНИЙ ВОЛОДИМИР

28 років, викладач, уродженець села Вишня Городоцького р-ну, проживав у селі Рудки Самбірського р-ну

Іванчук Р. «Богові дякую, що ти був у моєму житті. Вибач, що так пізно кажу тобі про це...» [Текст] / Роман Іванчук // Висок. Замок. – 2014. – 21 лют. – С. 4.

Повх З. Ангелики ви – сини, загиблі на Майдані [Текст] / Зенон Повх // Новини Самбора. – 2014. – 25 лют. – С. 4.

Сенейко М. Майдан – територія героїзму, смерті і сліз [Текст] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2014. – 25 лют. – С. 1.

Сторож О. Снайперська куля обірвала життя рудківчанина Володимира Жеребного [Текст] / Оксана Сторож // Новини Самбора. – 2014. – 21 лют. – С. 1.

«Стоятиму до перемоги!» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 8.

† ІЛЬКІВ БОГДАН

51 рік, машиніст автодрезини, смт Щирець Пустомитівського р-ну

Ліщенко Ю. «Героями не народжуються – ними стають!» [Текст] : [труну з тілом Богдана Ільківа пронесли через весь Львів на руках] / Юлія Ліщенко // Висок. Замок. – 2014. – 25 лют. – С. 5.

«Маю захист – три кожухи...» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 8.

Микитка М. Родовід Героя. Богдан Ільків [Текст] / Мирослава Микитка // Голос народу. – 2014. – 6 берез. – С. 2.

Ользацький С. Лише добром сповнимо заповіт Небесної сотні [Текст] / Славомир Ользацький // Голос народу. – 2015. – 21 лют. – С. 3.

Скочиляс Р. Герой Небесної сотні – Богдан Ільків [Текст] / Роман Скочиляс // Голос народу. – 2014. – 1 берез. – С. 4.

† КОРЧАК АНДРІЙ

*49 років, будівельник, уродженець Борислава
проживав у Стрию*

Він понад усе любив Україну [Текст] // Рідне поле. – 2014. – 28 лют. – С. 1.

Кам'янка В. Чуєш, брате мій! [Текст] / Володимир Кам'янка // Рідне поле. – 2014. – 18 лип. – С. 2.

«Усе гаразд, брате...» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 10.

Ярема Г. «Пробач мені, мамо, але мусимо стояти до перемоги» [Текст] / Галина Ярема // Висок. Замок. – 2014. – 17 лип. – С. 11.

† КОСТЕНКО ІГОР

*22 роки, уродженець села Зубрець Тернопільської обл., навчався на
географічному факультеті ЛНУ ім. Івана Франка*

«А він спішив жити» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 10.

Бобкова С. На географічному факультеті був одним із найкращих... [Текст] / Сюзанна Бобкова // Висок. Замок. – 2014. – 21 лют. – С. 5.

Бобкова С. Почесна відзнака для Ігоря Костенка від Вікіпедії [Текст] / Сюзанна Бобкова // Висок. Замок. – 2014. – 12 серп. – С. 4.

Пошелюжна Х. А хто борець, той здобуває світ... [Текст] / Христина Пошелюжна // Укр. слово. – 2016. – 24 лют. – С. 4-5.

† КОЦЮБА ВІТАЛІЙ

*31 рік, заробітчанин, родом зі села Вороблячин
Яворівського р-ну, проживав у Новояворівську*

«Він чотири рази їздив на Майдан...» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 11.

Душу й тіло поклали за нашу свободу [Текст] : [Яворівщина попрощалася з Віталієм Коцюбою та Романом Вареницею] // Яворівщина. – 2014. – 27 лют. – С. 3.

Цимбаліста В. «Моліться за вбивцю моєї дитини. Щоб він покався» [Текст] / Вікторія Цимбаліста // Газета по-українськи. – 2014. – 28 лют. – С. 28.

† ПАНЬКІВ (ГОРОШКО) МИКОЛА-ОЛЕГ

*39 років, підприємець,
родом зі села Лапаївка, проживав
у селі Холодновідка Пустомитівського р-ну*

Василечко В. Для мене він живий [Текст] / Володимир Василечко // Голос народу. – 2015. – 21 лют. – С. 4.

Романович М. Герой Небесної сотні – Микола-Олег Паньків [Текст] / М. Романович // Голос народу. – 2014. – 1 берез. – С. 3.

«Скільки того життя!» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 13.

† СЕНИК РОМАН

*45 років, оператор АЗС, уродженець села Наконечне Друге
Яворівського р-ну, проживав у Турці*

Бобкова С. Його зброєю був прапор [Текст] / Сюзанна Бобкова // Висок. Замок. – 2014. – 28 січ. – С. 1, 3.

Вархоляк Т. «Він вірив у те, що робив...». Просто Роман Сеник [Текст] / Тарас Вархоляк // Експрес. – 2014. – 30 січ. – С. 2.

Вархоляк Т. Поховали Героя [Текст] / Тарас Вархоляк // Експрес. – 2014. – 28 січ. – Львів. новини. – С. 15.

«Вставай! Чого спиш? [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 15.

Ліпіч Ю. Роман Сеник втратив три літри крові [Текст] / Юлія Ліпіч // Газета по-українськи. – 2014. – 28 січ. – С. 10.

Роман Сеник загинув як герой [Текст] // Бойківщина. – 2014. – 1 лют. – С. 1.

† СОЛЬЧАНИК БОГДАН

28 років, викладач, місто Старий Самбір

Сольчаник Б. Кухні мого покоління [Текст] : вірші / Богдан Сольчаник; передм. О. Неберикута. – Львів, 2014. – 76 с. : іл.

* * *

Горблянський Ю. «Я вже знаю дорогу...». Роздум про життя і смерть, про Богдана Сольчаника [Текст] : [про укр. історика, громад. діяча] / Юрій Горблянський // Дзвін. – 2015. – № 6. – С. 172-174.

Ковтун В. Слово про Богдана [Текст] / Володимир Ковтун // Прикарпаття. – 2014. – 28 лют. – С. 3.

Кузьмин М. Відбувся конкурс істориків імені Богдана Сольчаника [Текст] : [у Старосамбір. шк. № 1] / Марія Кузьмин // Голос Прикарпаття. – 2014. – 11 квіт. – С. 8.

Кузьмин М. Наш земляк Богдан Сольчаник увійшов до Небесної сотні [Текст] / Марія Кузьмин // Голос Прикарпаття. – 2014. – 28 лют. – С. 1, 3.

Лаврик О. Школу назвуть іменем Богдана Сольчаника [Текст] / Олена Лаврик // Висок. Замок. – 2014. – 21 лют. – С. 4.

Пам'яті Богдана Сольчаника [Текст] : [про соціолога, викл. УКУ] // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2014. – № 1. – С. 3-4.

Скрипук С. Світлі спогади про вихованця [Текст] / Степанія Скрипук, Ольга Синяньська, Ярослав Гриник та Тетяна Левченко // Голос Прикарпаття. – 2014. – 28 лют. – С. 5.

Сольчаник З. «Не сталося того, за що стояв Майдан...» [Текст] : розмова з батьком Богдана Сольчаника п. Зиновієм і нареченою Марічкою Погорілко / вів Ігор Тимоць // Висок. Замок. – 2015. – 19 лют. – С. 4.

Соціолог з Небесної сотні [Текст] / Наталія Черниш, Тетяна Бурейчик, Анна Сусак [та ін.] // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2014. – № 1. – С. 5-20.

Стецик В. Дружба – це коли дивишся в одному напрямку і з одного ракурсу [Текст] : [спогади друга] / Володимир Стецик // Голос Прикарпаття. – 2014. – 28 лют. – С. 3.

Сторож О. Ім'я Богдана Сольчаника буде записано на небесах і в нашій світлій пам'яті [Текст] / Оксана Сторож, Андрій Жепко // Новини Самбора. – 2014. – 25 лют. – С. 1, 4.

«Я – на передовій!» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 8.

† ТОПІЙ ВОЛОДИМИР

*58 років, водій, уродженець села Судова Вишня
Мостиського р-ну, проживав у селі Вишня Городоцького р-ну*

Іванчук Р. «Просила Володю бігти у Михайлівський собор...» [Текст] / Роман Іванчук // Висок. Замок. – 2014. – 6 берез. – С. 5.

Їду на Майдан. Я там потрібен [Текст] // Експрес. – 2014. – 6-13 берез. – С. 2.

Криванчик Г. Володимир Топій віддав життя за Україну [Текст] / Галина Криванчик // Голос Самбірщини. – 2014. – 14 берез. – С. 1.

Ладанай Б. Володимир Топій прийняв мученицьку смерть [Текст] / Богдан Ладанай // Новини Самбора. – 2014. – 7 берез. – С. 1-2.

Лопатнюк І. До Небесної сотні приєднався ще один герой Майдану – вишнянин Володимир Топій [Текст] / Ірина Лопатнюк // Нар. думка. – 2014. – 7 берез. – С. 1, 3.

Сенейко М. Рудки попрощалися ще з одним Героєм Небесної сотні [Текст] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2014. – 7 берез. – С. 1.

Тиндик Б. Героя Майдану Володимира Топія поховали у рідній Судовій Вишні [Текст] / Богдан Тиндик // Наш край. – 2014. – 14 берез. – С. 1-2.

Чорняк Г. Володимир Топій двічі рятував побратима від «Беркута» [Текст] : [розповідь мешканця села Довге-Гірське Миколи Тупичака про своє перебування на Майдані і героя Небесної сотні Володимира Топія] / Галина Чорняк // Нар. думка. – 2014. – 21 берез. – С. 5.

Чорняк Г. Неопалима жертва гідного сина українського народу [Текст] / Галина Чорняк // Нар. думка. – 2014. – 14 берез. – С. 3.

† ТОЧИН РОМАН

43 роки, будівельник, місто Ходорів Жидачівського р-ну

Коцовський О. Герої не вмирають! [Текст] / Олег Коцовський // Ходорівщина. – 2014. – 27 лют. – С. 1-2.

Стояти до кінця [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 17.

У Ходорові школа та вулиця носитимуть ім'я Романа Точина [Текст] // Новий час. – 2014. – 28 лют. – С. 1, 5.

Фаріон І. «Робив людям євроремонти. Свою хату завершити не встиг...» [Текст] / Іван Фаріон // Висок. Замок. – 2014. – 21 лют. – С. 4.

Фаріон І. Ходорів просить, щоб убієнному майданівцю Роману Точину присвоїли звання Героя України [Текст] / Іван Фаріон // Висок. Замок. – 2014. – 25 лют. – С. 5.

Франків О. Від кулі снайпера загинув ходорів'янин Роман Точин [Текст] / Оксана Франків // Новий час. – 2014. – 21 лют. – С. 3; Вісник Розділля. – 2014. – 28 лют. – С. 6.

Франків О. Сім'я загиблого майданівця не залишиться без підтримки влади [Текст] / Оксана Франків // Новий час. – 2014. – 6 черв. – С. 3.

† УШНЕВИЧ ОЛЕГ

31 рік, будівельник, уродженець Дрогобича, проживав в Сколе

«Боротися «за» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 17.

Дорофтей О. На майдан приїхав з Піренеїв... [Текст] / Олег Дорофтей // Висок. Замок. – 2014. – 21 лют. – С. 4.

† ШИЛЛІНГ ЙОСИП

*61 рік, будівельник, уродженець села Вороблевичі
Дрогобицького р-ну, проживав у Дрогобичі*

Головкевич М. Остання барикада Йосипа Шилінга [Текст] / Марія Головкевич // Укр. слово. – 2014. – 11 черв. – С. 10-11.

«Ніколи не казав не можу...» [Текст] // Експрес. – 2014. – 27 лют.-6 берез. – С. 10.

Волі народної дзвін і шана героям

/вшанування пам'яті/

*За кожного!
Іде Уселенський Молебень,
А лютий стрічає весну.
...Вони помирали за тебе.
Щоб Світ тобі весь усміхнувся!
У Просторі – поле зелене.
Ялини, мов сестри в гаю.
...Вони помирали за мене.
Щоб Рідність відчула свою!
Історія корені множить.
Історик тримає свічу.
Вони помирали... за кожного!
Щоб кожен смак Волі відчув!
Пульсує остання хвилина.
Оглянувся здивовано час.
Померли вони за Вкраїну!
Вони помирали за нас...
Іде Уселенський молебень.*

(Антоніна Листопад)

Заходи

Аврамишина О. Лети, моя пісне, мов птиця... [Текст] : [про захід «Живе у серці Україна» в Нар. домі Бродів] / О. Аврамишина // Голос відродж. – 2016. – 26 лют. – С. 5.

Андрейчикова С. Пом'янули Небесну сотню [Текст] : [про заходи у Самборі до другої річниці подій на Майдані] / Світлана Андрейчикова // Новини Самбора. – 2016. – 23 лют. – С. 1, 2.

Басараб І. Городяни вшанували Героїв Небесної сотні та новороздільських учасників Євромайдану [Текст] / Іван Басараб // Вісник Розділля. – 2014. – 28 лют. – С. 1-2.

Басараб І. Сороковини Небесної сотні: на площі Героїв Майдану новороздільці вшанували світлу пам'ять повстанців [Текст] / Іван Басараб // Вісник Розділля. – 2014. – 4 квіт. – С. 1.

Білоус Х. Революція починається в наших серцях [Текст] : [про вечір, присвяч. річниці Революції Гідності в Нар. домі села Забужжя Сокал. р-ну] / Христина Білоус // Голос з-над Бугу. – 2014. – 18 груд. – С. 6.

Богун Л. Вечір пам'яті у Гумені [Текст] : [Пустомитів. р-н] / Леся Богун // Голос народу. – 2016. – 13 лют. – С. 4.

Боднар Л. Пом'янули Небесну сотню [Текст] : [про захід в Нар. домі села Волиця Мостис. р-ну] / Любомира Боднар // Наш край. – 2015. – 20 лют. – С. 3.

Бойчук О. Червоноградці вшанували пам'ять загиблих у Києві [Текст] : [про нар. віче, присвяч. Дню Соборності та підтримці Євромайдану Києва] / Оксана Бойчук // Вісник. – 2014. – 23 січ. – С. 3.

Бульбак М. «Не плач, матусю, я ще повернусь...» [Текст] : [про вшанування героїв у Нар. домі села Романівка Сокал. р-ну] / Марія Бульбак // Голос з-над Бугу. – 2016. – 17 берез. – С. 6.

Бутко О. У тебе, Україно, найкращі сини [Текст] : [про заходи, присвяч. Романові Сенику, Романові Варениці, Віталію Коцюбі] / Олена Бутко // Яворівщина. – 2015. – 19 берез. – С. 3.

Буцяк У. Ти віддячиш їм, якщо житимеш гідно! [Текст] : [про вечір-реквієм «Хто загинув за Україну – буде жити у віках!» в Нар. домі села Тейсарів Жидачів. р-ну] / Уляна Буцяк // Новий час. – 2016. – 3 берез. – С. 5.

В пам'ять Героїв Небесної сотні [Текст] : [про акцію з висадження понад 100 дерев у Жидачеві на алеї Героїв] // Удеч сьогодні. – 2014. – 4 лип. – С. 1.

Верещак Л. Вшанували пам'ять Героя України Володимира Топія [Текст] : [пом'янули в Рудків. СЗШ ім. В. Жеребного Самбір. р-ну] / Леся Верещак // Голос Самбірщини. – 2015. – 8 трав. – С. 1-2.

Верещиця М. Вклонись могилам Героїв Небесної Сотні та АТО [Текст] : [про відзначення Дня Гідності і Свободи в Городку] / Мирон Верещиця // Нар. думка. – 2015. – 27 листоп. – С. 1.

Власюк В. Ми ніколи не забудем України втрачених дітей... [Текст] : [про відзначення першої річниці Революції Гідності в Новому Роздолі Миколаїв. р-ну] / Віра Власюк // Вісник Розділля. – 2015. – 27 лют. – С. 1.

«Вогонь, що очистив наші душі» [Текст] : [вшанування героїв у Жидачеві] // Новий час. – 2016. – 25 лют. – С. 5.

Габель О. Вечір-реквієм [«100 крилатих героїв у небо полетіло»] у Черневому [Текст] : [Мостис. р-н] / Оксана Габель // Наш край. – 2016. – 1 берез. – С. 3.

Гаврилів В. Мирон Маркевич: «Герої Небесної сотні віддали своє життя, щоб жили ми...» [Текст] : [про дит. футбол. турнір, присвяч. пам'яті героїв Майдану, на Винників. стадіоні ім. Богдана Маркевича] / Володимир Гаврилів // Винників. вісник. – 2014. – 31 берез. – С. 1.

Гаєвська І. Дорогою ціною... [Текст] : [про нар. віче пам'яті героїв Небесної сотні в Буську] / Ірина Гаєвська // Воля народу. – 2014. – 27 лют. – С. 4.

Гаєвська І. «Спогади про Майдан» [Текст] : [про зустріч-спогад учасників Революції Гідності в Нар. домі Буська] / Ірина Гаєвська // Воля народу. – 2016. – 18 лют. – С. 5.

Галаджун М. Миколу Паньківа, Героя Небесної Сотні, вшанували у Солонці [Текст] : [Пустомитів. р-н] / Мар'яна Галаджун // Голос народу. – 2016. – 27 лют. – С. 1.

Гарасимів Л. Жорстокий нелюд обпалив вам крила, та душі ваші він не спопелить [Текст] : [про пам'ят. заходи в Буську] / Лариса Гарасимів // Воля народу. – 2016. – 26 лют. – С. 3.

Гарасимів Л. Схилимо голови в скорботі [Текст] : [село Ожидів Буськ. р-ну] / Лариса Гарасимів // Воля народу. – 2016. – 12 трав.

«Герої не вмирають. Повертайтеся живими» [Текст] : [про заходи в установах культури Стрийс. р-ну] // Рідне поле. – 2016. – 3 берез. – С. 9.

Глушко Г. Пам'ятаємо героїв (з досвіду проведення вечора-реквієму, присвяченого вшануванню Героїв Небесної сотні у Городецькому РНД) [Текст] / Галина Глушко // Животоки. – 2014. – № 3/4. – С. 23-24.

Горна Х. Небесна сотня – наша совість, наша гордість, наша пам'ять [Текст] : [про літ.-муз. композицію з вшанування пам'яті героїв у ЗОШ № 1 Пустомитів. р-ну] / Христина Горна // Голос народу. – 2015. – 7 берез. – С. 5.

Гусяк Г. «Їм у віках судилося безсмертя» [Текст] : [про однойм. годину пам'яті у б-ці села Малнів Мостис. р-ну] / Ганна Гусяк // Наш край. – 2016. – 1 берез. – С. 3.

Дармограй Н. А сотню вже зустріли небеса... [Текст] : [про вечір-реквієм у Миколаїв. ЗОШ І-ІІ ст. Пустомитів. р-ну] / Надія Дармограй // Голос народу. – 2016. – 26 берез. – С. 4.

Деркач М. Лісівники «Галсільлісу» висадили на Турківщині алею пам'яті героїв Небесної сотні [Текст] / Марія Деркач // Висок. Замок. – 2015. – 25 верес. – С. 5.

Дилин О. Пам'ять про героїв – у наших серцях [Текст] : [про віче пам'яті за загиблими на Майдані в Сокалі] / Ольга Дилин // Голос з-над Бугу. – 2014. – 27 лют. – С. 2.

Жидачів вшанував Героїв Небесної сотні [Текст] // Удеч сьогодні. – 2015. – 28 лют. – С. 1.

Загурська О. Вшанували Героїв Небесної сотні [Текст] : [село Немилів Радехів. р-ну] / Оріся Загурська // Нар. справа. – 2016. – 11 берез. – С. 4.

«Їм у віках судилося безсмертя...» [Текст] : [про захід із вшанування пам'яті героїв Небесної сотні в Новорозділ. політехн. коледжі Миколаїв. р-ну] // Вісник Розділля. – 2015. – 27 лют. – С. 6.

Калічак Л. І любов, і шана в наших серцях [Текст] : [про вшанування героїв Небесної сотні в Нежухів. нар. домі Стрийс. р-ну] / Лілія Калічак // Рідне поле. – 2014. – 28 берез. – С. 9.

Карачевська О. Їх подвиг – безсмертний! [Текст] : [про віче пам'яті невинно вбитих героїв Майдану] / Ольга Карачевська // Ходорівщина. – 2014. – 27 лют. – С. 2.

Качоровська Л. Хирівчани відзначили День пам'яті Героїв Небесної сотні [Текст] : [Старосамбір. р-н] / Лілія Качоровська // Голос Прикарпаття. – 2016. – 4 берез. – С. 6.

Ключковська С. «Гірко плаче Україна сльозами і кров'ю» [Текст] : [про віче пам'яті з вшанування героїв Небесної сотні в селі Шарпанці Сокал. р-ну] / Софія Ключковська // Голос з-над Бугу. – 2014. – 17 квіт. – С. 4.

Концерт-реквієм «Слава Небесній сотні» [Текст] : [про концерт у Львів. облас. філармонії] // Культура і життя. – 2014. – 4 квіт. – С. 3.

Краївська М. Герої не вмирають [Текст] : [про освячення алеї пам'яті героїв Небесної сотні Львівщини в Ходорові] / Марія Краївська // Ходорівщина. – 2014. – 19 черв. – С. 1-2.

Краївська М. День Гідності і Свободи [Текст] : [про благод. вечір-реквієм у Ходорів. палаці культури] / Марія Краївська // Ходорівщина. – 2014. – 27 листоп. – С. 1, 4.

Краївська М. Небесній Сотні – шана й молитва [Текст] : [про вечір-реквієм у Ходорів. палаці культури] / Марія Краївська // Ходорівщина. – 2016. – 27 лют. – С. 2.

Кубська Л. І поколядували, і загиблих майданівців вшанували [Текст] : [про щоріч. дит. фест. різдвяних наспівів «Колядочка» у Винниках] / Лариса Кубська // Винників. вісник. – 2014. – Січ. – С. 7.: іл.

Кузьмин М. Вони загинули, щоб Україна жила [Текст] : [про вечір пам'яті «Герої не вмирають!» у Нар. домі Старого Самбора] / Марія Кузьмин // Голос Прикарпаття. – 2015. – 13 лют. – С. 1, 4.

Кузьмин М. У неділю в райцентрі знову зішлися на Майдан [Текст] : [про відзначення річниці Революції Гідності в Старому Самборі] / Марія Кузьмин // Голос Прикарпаття. – 2014. – 28 листоп. – С. 1.

Курій Л. Богдан Сольчаник був вірним сином України [Текст] : [про вечір пам'яті героя Небесної сотні в Нар. домі Старого Самбора] / Любов Курій // Голос Прикарпаття. – 2014. – 1 серп. – С. 8.

Курій Л. Богдан Сольчаник: «Будь твердим, щоб світ не роздав тебе, не дай зачерствіти серцю, бо тоді помре у тобі людина» [Текст] : [про вшанування пам'яті героя Небесної сотні Богдана Сольчаника у Старому Самборі] / Любов Курій // Голос Прикарпаття. – 2015. – 27 лют. – С. 3.

Курій Л. Рідна школа Богдана Сольчаника названа на його честь [Текст] : [про урочистості з нагоди присвоєння Старосамбір. ЗОШ імені героя Небесної сотні, колиш. учня] / Любов Курій // Голос Прикарпаття. – 2014. – 28 листоп. – С. 1.

Курій Л. У [Старосамбірському історико-краєзнавчому] музеї триває фотовиставка, присвячена Богданові Сольчанику [Текст] / Любов Курій // Голос Прикарпаття. – 2014. – 8 серп. – С. 4.

Куць М. «На варті наших душ – Небесна Сотня» [Текст] : [про заходи у селах Нивиці, Бишів, Куликів, Корчин Радехів. р-ну] / Марія Куць, Ольга Гарасимчук, Галина Данилюк [та ін.] // Нар. справа. – 2016. – 4 берез. – С. 4, 5.

Кучак Х. Злетіла в небо Героїв сотня [Текст] : [про вечір-реквієм у Нар. домі села Пасіки-Зубрицькі Пустомитів. р-ну] / Христина Кучак // Голос народу. – 2016. – 27 лют. – С. 3.

Лопатнюк І. Довічні наші шана, слава – Небесній сотні героїв! [Текст] : [м. Городок] / Ірина Лопатнюк // Нар. думка. – 2015. – 27 лют. – С. 1, 3.

Лопатнюк І. Небесна Сотня в вирій полетіла... [Текст] : [про вечір пам'яті в Городку] / Ірина Лопатнюк // Нар. думка. – 2014. – 4 квіт. – С. 1, 10.

Лука М. У Давидові вшанували пам'ять загиблих [Текст] : [Пустомитів. р-н] / Марта Лука // Голос народу. – 2014. – 6 берез. – С. 2.

Любченко О. Присвята героям України – перша річниця Революції гідності [Текст] : [про вихов. захід «День Гідності та Свободи» у Новорозділ. профліцеї] / Ольга Любченко // Вісник Розділля. – 2014. – 5 груд. – С. 3.

Лялюк Н. Пам'яті Героїв Небесної Сотні [Текст] : [про вечір пам'яті у ЗОШ І-ІІІ ст. села Дев'ятники Жидачів. р-ну] / Наталія Лялюк // Новий час. – 2016. – 3 берез. – С. 5.

Мазуркевич З. Вшанували пам'ять Героїв [Текст] : [про помин. захід до річниці Революції гідності в Бортятині Мостис. р-ну] / Зеновій Мазуркевич // Наш край. – 2015. – 3 берез. – С. 3.

Максим'як О. «Небесна сотня» з нами [Текст] : [про помин. панахиду за упокій душ героїв Майдану в Бібрці Перемишлян. р-ну] / Ольга Максим'як // Перемишлян. край. – 2014. – 3 квіт. – С. 5.

Микулінська І. «У нашій пам'яті вони назавжди залишились» [Текст] : [про лінійку-реквієм учнів Баковецької ЗОШ Жидачів. р-ну біля кам'яного символу Небесній сотні] / І. Микулінська // Новий час. – 2015. – 7 берез. – С. 4.

Мочарська Я. Горить свіча і пам'яті сльоза [Текст] : [про віче у Ходорові Жидачів. р-ну] / Я. Мочарська // Ходорівщина. – 2016. – 27 лют. – С. 1.

Нехай Господь дарує Героям Небесної сотні царство Боже [Текст] : [м. Кам'янка-Бузька] // Життя і слово. – 2014. – 4 квіт. – С. 1.

Нікішин С. Іменем героя [Текст] : [Львів. шк. № 27 надали ім'я Юрія Вербицького] / Сергій Нікішин // Експрес. – 2015. – 25 черв. – Львів. новини. – С. 2.

Олійник М. «До них прилетять журавлі...» [Текст] : [про вечір-реквієм пам'яті героїв Небесної сотні в Новорозділ. б-ці-філії Миколаїв. р-ну] / Мирослава Олійник // Вісник Розділля. – 2015. – 27 лют. – С. 5.

Пам'яті Богдана Сольчаника [Текст] : [про турнір з міні-футболу в Старому Самборі] // Львів. пошта. – 2016. – 20 лют. – С. 2.

Пам'яті Воїнів Світла [Текст] : [про мистец. заходи у Львові] // Львів. пошта. – 2016. – 18 лют. – С. 15.

Пам'яті Героїв Небесної сотні [Текст] : [про заходи у Радехові] // Нар. справа. – 2016. – 26 лют. – С. 1.

Панченко Н. «Творимо історію, за яку не буде соромно...» [Текст] : [про помин. віче на честь загиблих героїв Небесної сотні в Бродах] / Н. Панченко // Броди вечірні. – 2015. – 24 лют. – С. 1.

Пархович П. «Герої не вмирають... герої йдуть на небеса...» [Текст] : [про заходи з нагоди другої річниці Революції Гідності в Сокалі] / Петро Пархович // Голос з-над Бугу. – 2016. – 25 лют. – С. 8, 9.

Пилипів Л. Сквер пам'яті Небесної сотні [Текст] : [між селами Миртюки і Фалиш Стрийс. р-ну] / Леся Пилипів // Рідне поле. – 2014. – 11 квіт. – С. 1.

Поліщук Я. Ефект Євромайдану і література [Текст] : [літ.-мистец. проекти 2014-2015 рр. про Євромайдан] / Ярослав Поліщук // Слово і час. – 2015. – № 10. – С. 3-17.

Попроцька Л. Небесну сотню вшанували мелодіями Моцарта [Текст] : [про концерт-реквієм «Слава Небесній сотні» до сороковин загибелі героїв Майдану у Львів. філармонії] / Лариса Попроцька // Висок. Замок. – 2014. – 1 квіт. – С. 3.

Прапор Небесної сотні зберігатимуть у Музеї національно-визвольної боротьби у Львові [Текст] // Львів. пошта. – 2015. – 8 жовт. – С. 9.

Пристанська Н. Гідність людини – найдорожча цінність [Текст] : [про відзначення першої річниці Євромайдану в Пустомитах] / Н. Пристанська // Голос народу. – 2014. – 29 листоп. – С. 1, 4.

Пузич Л. «Герої не вмирають. Пам'ятаємо їх навіки» [Текст] : [про віче з нагоди річниці Майдану. м. Сокаль] / Любов Пузич // Голос з-над Бугу. – 2014. – 27 листоп. – С. 3.

Рудківській школі присвоєно ім'я Героя Небесної сотні Володимира Жеребного [Текст] : [Самбір. р-н] // Голос Самбірщини. – 2014. – 22 лип. – С. 1.

Русин М. Шуміти зеленій діброві Небесної сотні [Текст] : [про посадку лісу в Перемишлян. лісництві пам'яті загибл. на Майдані] / Михайло Русин // Перемишлян. край. – 2014. – 10 квіт. – С. 8.

Руслабудова Т. Герої не вмирають... [Текст] : [про вечір пам'яті героя Небесної сотні Володимира Жеребного в Рудків. шк., яка носить його ім'я] / Тетяна Руслабудова // Голос Самбірщини. – 2014. – 14 жовт. – С. 1.

Салабай І. Вечір-реквієм у Солонці [Пустомитівського р-ну] [Текст] / Ігор Салабай // Голос народу. – 2016. – 5 берез. – С. 2.

Салабай І. Ніхто не забутий... [Текст] : [про вечір «Герої не вмирають» у Пустомитів. ЗОШ №1] / Ігор Салабай // Голос народу. – 2016. – 5 берез. – С. 2.

Сенейко М. Герої Небесної сотні – «Почесні громадяни м. Рудки» [Текст] : [про Володимира Топія та Володимира Жеребного] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2016. – 22 січ. – С. 1, 3.

Сенейко М. Майдан та АТО – новітні Голгофи України [Текст] : [про вшанування пам'яті героїв Небесної сотні в Рудках Самбір. р-ну] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2015. – 24 лют. – С. 1, 3.

Сенейко М. Самбір вшанував Героя Майдану [Богдана Сольчаника] з усіма почесними [Текст] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2014. – 25 лют. – С. 2.

Сенишин М. А ми пам'ятаємо... [Текст] : [про вшанування Богдана Ільківа, Олега Кліма, Тараса Кончевича у Щирец. ЗОШ №1 Пустомитів. р-ну] / Марта Сенишин // Голос народу. – 2016. – 27 лют. – С. 3.

Склярів Є. Вшанування спортсменами Героїв Майдану [Текст] : [про IV міжнар. турнір з міні-футболу у Мостис. ДЮСШ] / Євген Склярів // Наш край. – 2016. – 9 лют. – С. 4.

Сліпченко К. Музика пам'яті [Текст] : [про концерт-реквієм пам'яті Небесної сотні у Львів. філармонії] / Катерина Сліпченко // Львів. газета. – 2014. – 3 квіт. – С. 18.

Солдат Г. Не міліє криниця патріотизму [Текст] : [про вшанування у СШ І-ІІІ ст. села Волиця Сокал. р-ну] / Галина Солдат // Голос з-над Бугу. – 2016. – 7 квіт. – С. 12.

Сологуб М. Від Афгану до Майдану [Текст] : [про заходи в Кам'янка-Бузьк. район. нар. домі] / Михайло Сологуб // Життя і слово. – 2014. – 21 лют. – С. 1-2.

Сологуб О. «Немає більшої любові за ту, коли хто душу свою кладе, за друзів своїх...» [Текст] : [про мемор. акцію, присвяч. річниці Революції Гідності в Кам'янці-Бузькій] / Ольга Сологуб // Життя і слово. – 2014. – 5 груд. – С. 1-2.

Сологуб М. У Рокетах вшанували пам'ять борців УПА і Небесної сотні [Текст] : [Кам'янка-Бузьк. р-н] / Михайло Сологуб // Життя і слово. – 2014. – 18 квіт. – С. 1-2.

Сорока Г. Панахида пам'яті Героїв Небесної сотні у Мостиськах [Текст] / Галина Сорока // Наш край. – 2016. – 23 лют. – С. 1.

Сподарик Р. «Герої не вмирають!» [Текст] : [про годину пам'яті. с. Радванці Радехів. р-ну] / Руслана Сподарик // Нар. справа. – 2015. – 6 берез. – С. 4.

Стельмахович С. Під захистом ангелів [Текст] : [про захід в Нар. домі Стрия] / Світлана Стельмахович // Рідне поле. – 2016. – 25 лют. – С. 9.

Тарас М. «У нашій пам'яті вони назавжди залишились» [Текст] : [про фестиваль пам'яті героїв Небесної сотні в селі Гусаків Мостис. р-ну] / Марія Тарас // Наш край. – 2014. – 11 листоп. – С. 1-2.

Татчин М. Віче-реквієм пам'яті Героїв Небесної сотні [Текст] : [Нар. дім села Журавків Жидачів. р-ну] / Марія Татчин // Новий час. – 2014. – 21 берез. – С. 4.

Татчин М. Парк Героїв Небесної сотні [посадили мешканці села Жирова Жидачів. р-ну] [Текст] / Марія Татчин // Новий час. – 2014. – 11 квіт. – С. 1-2.

Тиндик Б. Вони віддали своє життя за свободу України [Текст] : [про мистец.-патріот. акцію «Україно, герої навіки з тобою!» в Мостис. нар. домі] / Богдан Тиндик // Наш край. – 2016. – 26 лют. – С. 1, 3.

Тиндик Б. «Україно, герої навіки з тобою!» [Текст] : [про однойм. мистец.-патріот. акцію до першої річниці Революції Гідності в Мостис. нар. домі] / Богдан Тиндик // Наш край. – 2015. – 27 лют. – С. 1-2.

Титар Ю. На хвилину Старосамбірщина замовчала. Поминала Героїв... [Текст] : [про захід в Старосамбір. ЦРБ] / Юлія Титар // Голос Прикарпаття. – 2016. – 4 берез. – С. 5.

Трускавець віддав шану Небесній сотні [Текст] // Джерела Трускавця. – 2015. – 6 берез. – С. 12.

УКУ заснував фонд імені Богдана Сольчаника [Текст] // Львів. пошта. – 2016. – 16 лют. – С. 2.

У Львові відкрили фотовиставку зі світлинами викладача УКУ [Богдана Сольчаника], який загинув на Майдані [Текст] // За вільну Україну плюс. – 2014. – 3 квіт. – С. 3.

Федорків О. Сто крилатих героїв у небо полетіло [Текст] : [про однойм. вечір в Нар. домі села Кавське Стрийс. р-ну] / Оксана Федорків // Рідне поле. – 2016. – 25 лют. – С. 9.

Франків О. «Герої на варті. Ти віддячиш їм, якщо житимеш гідно» [Текст] : [про літ.-мистец. захід-реквієм в Жидачів. ЦРБ] / Оксана Франків // Новий час. – 2016. – 11 лют. – С. 3.

Франків О. «Їх імена із пам'яті не стерти» [Текст] : [про засід. літ. гуртка «Мелодія слова», присвяч. пам'яті героїв Небесної сотні та журналістки Любомири Бенькалович, у чит. залі Жидачів. ЦРБ] / Оксана Франків // Новий час. – 2014. – 7 берез. – С. 4.

Франків О. «На Майдані носила кошики з їжею, а звідти виносила вірші, репортажі» [Текст] : [про літ. зустріч учителів Жидачівщини з кийв. поетесою, журналістом, уродженкою краю Наталією Дзюбенко-Мейс у Жидачів. ЗОШ № 2] / Оксана Франків // Новий час. – 2014. – 25 квіт. – С. 1, 5.

Ходєєва Л. Безсмертні символи Майдану [Текст] : [про вечір-реквієм до річниці Небесної сотні в Яворів. ЦРБ] / Лариса Ходєєва // Яворівщина. – 2015. – 12 берез. – С. 6.

Швалюк О. «І пам'ятник величний звести треба тим, хто Україну так любив свою...» [Текст] : [про вечір пам'яті героїв Небесної сотнів в

сmt Новий Яричів Кам'янка-Бузьк. р-ну] / Оксана Шваюк // Життя і слово. – 2016. – 26 лют. – С. 1.

Шиманська О. Небесна Сотня – юнаки й батьки... їхні імена ніколи не забути [Текст] : [про відзначення першої річниці Революції Гідності та вшанування пам'яті загиблих героїв Небесної сотні] / Оксана Шиманська, Оксана Сторож // Новини Самбора. – 2015. – 24 лют. – С. 1, 4.

Як Львів вшанує пам'ять Героїв Небесної сотні [Текст] // Львів. пошта. – 2016. – 18 лют. – С. 2.

Пам'ятники Небесній сотні, каплиці

Бард М. Рокитненська берегиня [Текст] : [про освячення каплиці пам'яті героїв Небесної сотні та полеглих лицарів Революції Гідності в селі Рокитне Яворів. р-ну] / Марина Бард // Яворівщина. – 2014. – 11 груд. – С. 3.

Волошин Л. Меморіал Небесної сотні у Мурованому [Текст] : [Пустомитів. р-н] / Лариса Волошин // Голос народу. – 2015. – 29 серп. – С. 1.

Величний пам'ятник Романові Сенику [Текст] : [село Наконечне Друге Яворів. р-ну] // Бойківщина. – 2015. – 1 серп. – С. 2.

Гавриш М. Молюсь за тебе, Україно! [Текст] : [про освячення меморіалу «Героям Небесної сотні» в селі Семенівка Пустомитів. р-ну] / Марія Гавриш // Голос народу. – 2014. – 30 серп. – С. 1, 3.

Гарасимів Л. «Ми уже на небі. Встигайте робити добро, ви ще на землі» [Текст] : [про освячення пам'ятника героям Небесної сотні поблизу Ожидова Буськ. р-ну] / Лариса Гарасимів // Воля народу. – 2014. – 30 квіт. – С. 1.

Дзюрко О. Героям присвячується [Текст] : [про освячення каменю під буд-во пам'ятника героям Небесної сотні в Яворові] / Оксана Дзюрко // Яворівщина. – 2015. – 26 лют. – С. 1.

Дицьо Г. Бережниці Королівській – 500! [Текст] : [про освячення скульптури Матері Божої і алеї Героїв Небесної сотні та захисників України, приурочене до ювілею села. Жидачів. р-н] / Галина Дицьо // Новий час. – 2015. – 27 серп. – С. 1, 3.

Козирєва Т. Пам'ятник Герою Небесної сотні [Анатолію Жаловазі] [Текст] : [Дубляни Жовків. р-ну] / Тетяна Козирєва // День. – 2016. – 11-12 берез. – С. 2.

Коняєва Т. Капличка на честь Небесної сотні [Текст] : [село Рокитне Яворів. р-ну] / Тетяна Коняєва // Висок. Замок. – 2014. – 2 груд. – С. 4.

Ладанай Б. У Містковичах – пам'ятник Небесній сотні [Текст] : [Самбір. р-н] / Богдан Ладанай // Новини Самбора. – 2014. – 13 черв. – С. 3.

Лозинський О. Капличка на честь Героя Небесної сотні і полеглих майданівців [Текст] : [про спорудження каплички ім. Володимира Жеребного в Рудках Самбір. р-ну] / Олег Лозинський // Голос Самбірщини. – 2015. – 23 січ. – С. 3.

Мир і слава героям твоїм, Україно [Текст] : [про освячення пам'ятника героям Небесної сотні в селі Берлин Бродів. р-ну] // Голос відродження. – 2015. – 6 листоп. – С. 5.

Паламар І. У вирій вічності... [Текст] : [про освячення пам'ятника Ользі Бурій в село Ріпнів Буськ. р-ну] / Інна Паламар // Воля народу. – 2016. – 17 берез. – С. 3.

Пам'ятник Героям Небесної сотні відкрили у Берліні [Бродівського р-ну] [Текст] // Броди вечірні. – 2015. – 3 листоп. – С. 4.

Повх З. Дорога ціна за наше з вами майбутнє [Текст] : [про освячення пам'ятника Небесній сотні на площі Пам'яті в Самборі] / Зенон Повх // Новини Самбора. – 2014. – 27 трав. – С. 1, 4.

Сенейко М. Світлій пам'яті Володимира Жеребного і Небесної сотні [Текст] : [про освячення каплиці на території школи в Рудках Самбір. р-ну] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2015. – 16 жовт. – С. 2.

Смілка Р. Споруджено каплицю на спомин Героя Небесної сотні Володимира Жеребного і полеглих майданівців [Текст] : [місто Рудки Самбір. р-ну] / Роман Смілка // Нар. думка. – 2014. – 21 листоп. – С. 1, 9.

Чорняк Г. «Вони прилетять Ангелами з небес...» [Текст] : [про перший на Городоччині пам'ятник героям Небесної сотні в селі Березець] / Галина Чорняк // Нар. думка. – 2014. – 5 груд. – С. 1, 3.

Ярема Г. Андрій Корчак постав у граніті [Текст] : [про освячення пам'ятника героєві Небесної сотні в Стрию] / Галина Ярема // Висок. Замок. – 2015. – 15 жовт. – С. 5.

Меморіальні дошки

Баран О. І. Лалак, сільський голова: «Колесо історії України розкрутилося, але, на жаль, воно змащене кров'ю героїв...» [Текст] : [про освячення пам'ят. знака на честь героїв Небесної сотні в селі Баківці Жидачів. р-ну] / Ольга Баран // Новий час. – 2014. – 5 груд. – С. 3.

Васильків В. Жив як патріот, загинув як герой [Текст] : [про освячення мемор. дошки Романові Сенику на будинку, де він жив у Турці] / Василь Васильків // Бойківщина. – 2014. – 2 серп. – С. 1, 2.

Відкрили меморіальну дошку Герою Небесної сотні Володимиру Жеребному [Текст] : [при вході до Вишнян. коледжу ЛНАУ Городоц. р-ну] // Новини Самбора. – 2014. – 30 трав. – С. 1.

о. Гриців Т. У Ходорові вшанували пам'ять Героя України Романа Точина [Текст] : [про освячення мемор. дошки на фасаді місц. шк. № 3. Жидачів. р-ну] / о. Тарас Гриців // Новий час. – 2015. – 28 лют. – С. 1, 4.

Краївська М. Герою України слава! Слава! [Текст] : [про освячення мемор. дошки Романові Точину в Ходорові] / Марія Краївська // Ходорівщина. – 2015. – 25 лют. – С. 1, 4.

Краївська М. Герою України – слава! І наша пам'ять на усі віки! [Текст] : [про освячення мемор. дошки Романові Точину на фасаді Ходорів. ЗОШ № 3, що носить його ім'я] / Марія Краївська // За вільну Україну плюс. – 2015. – 26 лют. – С. 3.

Куц Г. У пам'ять про Героїв Небесної сотні... [Текст] : [про освячення пам'ят. хреста з мемор. дошки Небесній сотні в селі Задністрія Самбір. р-ну] / Ганна Куц, Галина Білинська // Голос Самбірщини. – 2014. – 29 квіт. – С. 4.

Пилипів Л. Меморіальну дошку, присвячену Герою Небесної сотні Андрію Корчаку, відкрили у його Alma Mater [Текст] : [на стіні Стрийс. ЗОШ № 2] / Леся Пилипів // Рідне поле. – 2014. – 13 черв. – С. 2.

Сенейко М. Герой Небесної сотні повернувся додому... [Текст] : [про освячення пам'ят. дошки Володимирові Топію в селі Вишня Городоц. р-ну на будинку, де він мешкав] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2014. – 29 серп. – С. 1-2.

Сенейко М. Трагедія сучасної України [Текст] : [про освячення пам'ят. знака героям Небесної сотні в селі Містковичі Самбір. р-ну] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2014. – 13 черв. – С. 1-2.

Сенейко М. Увічнені славою герої [Текст] : [про освячення двох пам'ят. дошок з портретами героїв Небесної сотні – Володимира Жеребного та Володимира Топія – на стіні меморіалу «Борцям за волю України»] / Микола Сенейко // Голос Самбірщини. – 2014. – 27 трав. – С. 1-2.

Скорик Ю. У пам'ять про Героя [Текст] : [про відкриття мемор. дошки на честь героя Небесної сотні Богдана Сольчаника в УКУ у Львові] / Юлія Скорик // Експрес. – 2015. – 6 лип. – Львів. новини. – С. 14.

Скочилис Р. Ангел Небесної сотні [Текст] : [про освячення мемор. дошки героєві Небесної сотні Богданові Ільківу в смт Щирець Пустомитів. р-ну] / Роман Скочилис // Голос народу. – 2015. – 14 берез. – С. 1.

Скочиляс Р. Герої на вмирають [Текст] : [про вшанування пам'яті загиблих мешканців Щирця Пустомитів. р-ну – героя Небесної сотні Богдана Ільківа та воїна АТО Олега Кліма – в місц. шк. № 1 і освячення пам'ятної дошки на честь Богдана Ільківа на фасаді навч. закл., який відтепер носитиме його ім'я] / Роман Скочиляс // Голос народу. – 2015. – 21 лют. – С. 1.

Скочиляс Р. Пам'ятаймо небесних ангелів [Текст] : [про освячення мемор. знака героям Небесної сотні та воїнам АТО у Пустомитах] / Роман Скочиляс // Голос народу. – 2016. – 27 лют. – С. 1, 2.

Смілка Р. У Вишні Герою Небесної сотні Володимирі Топію встановлено меморіальну дошку [Текст] : [Городоц. р-н] / Роман Смілка // Нар. думка. – 2014. – 29 серп. – С. 3.

У Вороблячині освячено меморіальну дошку пам'яті Віталія Коцюби [Текст] : [Яворів. р-н] // Яворівщина. – 2014. – 4 груд. – С. 2.

У Жидачівському ліцеї освячено стенд пам'яті Героїв Небесної сотні [Текст] // Новий час. – 2014. – 17 жовт. – С. 8.

Франків О. У Баківцях освятили пам'ятний знак [Текст] : [Жидачів. р-н] / Оксана Франків // Новий час. – 2014. – 29 серп. – С. 3.

Хом'як О. «Мені здається, що він ще має приїхати з Києва» [Текст] : [про освячення мемор. дошки Миколі Паньківу в селі Солонка Пустомитів. р-ну] / О. Хом'як // Висок. Замок. – 2016. – 19 лют. – С. 1, 3.

Шот А. Увіковічили пам'ять Володимира Топія [Текст] : [про освячення пам'ят. дошки герою Небесної сотні в Судовій Вишні Мостис. р-ну] / Андрій Шот // Наш край. – 2014. – 17 жовт. – С. 2.

Майдан у художньому слові

Проза

Лукашук Х. Казка про Майдан [Текст] / Христина Лукашук; худож. оформ. Христини Лукашук. – Львів: Вид-во Старого Лева, 2014. – 36 с. : іл.

Перепічка Є. Майдан 2013-2014 рр. в ілюстраціях [Текст] / Перепічка, син Василя. – Львів : Растр-7, 2014. – 76 с.: іл.

Филипчук З. День і ніч навколо багаття [Текст] : роман-репортаж / Зеновій Филипчук. – Львів : Апріорі, 2015. – 204 с.

* * *

*** Базів В.** Армагеддон на Майдані [Текст] : роман-реквієм / Василь Базів. – Київ: Укр. пріоритет, 2014. – 160 с.

***Любарець В.** Формула свободи. Пам'яті «Небесної сотні» та Валерії Новодворської [Текст] / Василь Любарець. – Київ: Монографія, 2014. – 223 с.

***Рудневич М.** Я з Небесної Сотні [Текст] : повість / Марко Рудневич. – Київ: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2014. – 180 с.

***Слабошпицький М.** Гамбіт надії. Україна: констатації, матеріали, виклики, сподівання [Текст] / Михайло Слабошпицький. – Київ: Ярославів вал, 2014. – 312 с. : іл.

***Щербак В.** Мій Майдан [Текст] / Володимир Щербак. – Київ, 2015. – 272 с.

Поезія

Гавриш М. Молитва матерів Майдану [Текст] : вірші / Марія Гавриш. – Львів: Каменяр, 2014. – 66 с. : іл. – Зміст: Він з народом (Вербицький зі Львова); Золота моя дитина; Майдан у Львові; Революція Гідності; Цвіт нації. Присвячується Богдану Сольчанику, професору УКУ; Якщо не я, – то хто? Присвячується Дмитрові Голубничому зі Львова.

* * *

***Дичка Н.** Знакове світло Майдану [Текст] : зб. поезій / Надія Дичка. – Київ: Смолоскип, 2014. – 48 с. – Зміст: Майдан; Небесна сотня; Вітер з Майдану; Першим майданівцям; Голос Майдану; Благання; Небесні Герої; Назавжди з Україною.

***Листопад А.** Солоний Хрещатик [Текст] / Антоніна Листопад. – Київ, 2014. – 93 с. – Зміст: Реквієм Небесній сотні; Над Майданом; Срібний парастас; Ми, українці, – європейська нація; Гербова душа. Пам'яті Юрія Вербицького; Яворівський сум. Пам'яті Романа Сеника; До кожного українця; Народна присяга; Сила Майдану; Євромайдан; Молоді та ін.

***Небесна Сотня** [Текст] : антол. майданівських віршів / упоряд., передм. Л. Воронюк. – Вид. 2-ге, доповн. – Чернівці: Видавн. дім «Букрек», 2014. – 400 с. : іл.

***Павличко Д.** Вірші з Майдану [Текст] : поезії / Дмитро Павличко. – Київ: Основи, 2014. – 176 с.

***Стасюк О.** Не хочу стояти осторонь. Стежками Революції [Текст] / Ольга Стасюк. – Вінниця, 2014. – 35 с.

* * *

Бойко В. О. Майдане! [Текст] : вірш-присвята / Віктор Бойко // Вісник Розділля. – 2014. – 21 листоп. – С. 4.

Вакуленко О. Вершники Небесної сотні [Текст] : вірш-присвята Богданові Ільківу та його побратимам / Ольга Вакуленко // Голос народу. – 2015. – 21 лют. – С. 3.

Вакуленко-К. В. Небесній сотні [Текст] : вірш-присвята / Володимир Вакуленко-К. // Дзвін. – 2014. – № 9. – С. 10.

Вовк І. Сотні, що йде у небо; По Небесній Сотні 9 днів [Текст] / Ірина Вовк // Дзвін. – 2015. – № 6. – С. 71.

Воробйова С. Герої не вмирають [Текст] : вірш-присвята Героям Небесної сотні / Світлана Воробйова // Вісник Розділля. – 2014. – 21 листоп. – С. 4.

Гринів О. Патріотичний славень. Присвячую Героям Небесної сотні [Текст] : вірш-присвята / Олег Гринів // Нар. справа. – 2015. – 16 січ. – С. 7.

Гринів О. Розплата і Патріотичний славень. Присвячую Героям Небесної сотні [Текст] : вірш / Олег Гринів // Громада. – 2014. – 28 листоп. – С. 3.

Грицишин М. Борцю за волю України Юрію Вербицькому присвячується [Текст] : вірш-присвята / Михайло Грицишин // Перемишлян. край. – 2014. – 6 лют. – С. 4.

Іванець П. Реквієм чину Небесної Сотні [Текст] : вірш / Петро Іванець // Яворівщина. – 2015. – 19 лют. – С. 1.

Іскандерова М. Майдан [Текст] : вірш-присвята / Марія Іскандерова // Вісник Розділля. – 2014. – 21 листоп. – С. 4.

Ковалівська Г. А душу не убили. Пам'яті І. Костенка [Текст] : вірш / Галина Ковалівська // Нова доба. – 2014. – 28 лют.

Курташ-Карп Ю. Плеч-о-пліч [Текст] : вірш-присвята майданівцям / Юлія Курташ-Карп // За вільну Україну плюс. – 2014. – 20 листоп. – С. 1.

Лаврій Г. Мені сниться Майдан [Текст] : вірш-присвята Героям Небесної сотні / Г. Лаврій // Голос відродж. – 2014. – 20 лют. – С. 1.

Лемешко Т. Намисто з каменю [Текст] : поезії / Тетяна Лемешко // Дзвін. – 2014. – № 7. – С. 10-13. – Зміст: Героям пекельної ночі; Небесній сотні; Т. Г. Шевченкові та ін.

Мазій Р. Героям Майдану (Пам'яті Богдана Ільківа – Героя Небесної сотні) [Текст] / Роман Мазій // Голос народу. – 2015. – 30 квіт. – С. 4.

Максимлюк Л. А сотню вже зустріли небеса... [Текст] : вірш-присвята / Людмила Максимлюк // Ратуша. – 2014. – 6 берез. – С. 14.

Остап'юк П. Круки над Майданом [Текст] / Петро Остап'юк // Дзвін. – 2014. – № 10. – С. 18-20.

Пурій І. Герої не вмирають! [Текст] : [Романові Точину. м. Ходорів] / І. Пурій // Ходорівщина. – 2015. – 7 берез. – С. 3.

Ремез М. Є у нас герої [Текст] : вірш-присвята Героям Небесної сотні / Марія Ремез // Вісник Розділля. – 2014. – 21 листоп. – С. 5.

Ризванюк П. Перегоріли камінь і душі [Текст] : вірш-присвята Героям Небесної сотні / Павло Ризванюк // Вісник Розділля. – 2014. – 21 листоп. – С. 5.

Романяк Н. 30-й день листопада. 2013 рік [Текст] : вірш-присвята Майдану / Ніна Романяк // Перемишлян. край. – 2014. – 13 листоп. – С. 8.

Селеман А. Пам'яті Небесної сотні [Текст] : вірш-присвята / Ангеліна Селеман // Громада. – 2014. – 28 листоп. – С. 3.

Семенів М. Небесна сотня [Текст] : вірш-присвята / Марія Семенів // Нар. думка. – 2014. – 7 берез. – С. 10.

Співак Н. Серця палають на Майдані [Текст] : вірш-присвята / Наталія Співак // Вісник Розділля. – 2014. – 21 листоп. – С. 5.

Стефура Б. І спалахнула днем нова свіча... [Текст] / Богдана Стефура // Аудиторія. – 2014. – 10 лип. – С. 19.

Стефура Б. Кохана, не плач, не журись, не сумуй, не печалься. Присвячується воїну Небесної сотні Богдану Сольчанику і його нареченій [Текст] : вірш / Богдана Стефура // Аудиторія. – 2014. – 10 лип. – С. 19.

Твердохліб З. Від Небесної сотні [Текст] : вірш / Зеновій Твердохліб // Нар. справа. – 2015. – 18 груд. – С. 5.

Шевчук Ю. Майдан до кінця [Текст] : вірш-присвята / Юрій Шевчук // Вісник Розділля. – 2014. – 21 листоп. – С. 5.

Шмід Н. Пам'яті Небесної сотні [Текст] / Наталія Шмід // Новий час. – 2016. – 25 лют. – С. 5.

Шуневич М. Небесна сотня [Текст] / Микола Шуневич // Голос відродж. – 2016. – 19 лют. – С. 1.

***Бондаренко С.** Майдани і магнати, або Магія магми [Текст] : історично-детективна поема-кліп / Станіслав Бондаренко // Березіль. – 2014. – № 7/8. – С. 2-39.

***Бондаренко С.** Хрещення Хрещатиком; Зима 2014-го (після 18-го лютого; Обідній діалог з «Беркутом») [Текст] / Станіслав Бондаренко // Київ. – 2015. – № 7/8. – С. 53-54.

***Волощенко Т.** Вони десь там – на відстані душі... [Текст] / Тетяна Волощенко // Слово жінки. – 2014. – № 1. – С. 7.

***Гай-Нижник П.** Герою Небесної сотні [Текст] : вірш / Павло Гай-Нижник // Укр. слово. – 2014. – 26 листоп. – С. 16.

***Земко Г.** Хлопці; На 9 днів... [Текст] / Ганна Земко // Слово жінки. – 2014. – № 1. – С. 7.

***Кемський С.** Агов, Майдане! [Текст] / Сергій Кемський // Слово жінки. – 2014. – № 1. – С. 11.

***Клименко Н.** Кривавий вир (Хроніка Майдану) [Текст] / Наталя Клименко // Укр. літ. газета. – 2015. – 13 лют. – С. 1, 10-11. – Зміст: 30 листопада 2013 року, ніч. Майдан; 30 листопада, день – 1 грудня, ніч. Михайлівська площа; 1 грудня, день. Майдан – Банкова та ін.

***Крісман Н.** Мамо, я – екстреміст! [Текст] / Наталія Крісман // Дніпро. – 2016. – №2. – С. 184.

***Листопад А.** Поезії [Текст] / Антоніна Листопад // Слово жінки. – 2014. – № 2. – С. 15-16. – Зміст: Над Майданом; Господня лоза; Мадонни з Майдану; Віра; Серцем.

***Максимишин-Корабель О.** Пам'яті загиблих на Майдані [Текст] / Оксана Максимишин-Корабель // Дніпро. – 2016. – №2. – С. 184.

***Максимлюк Л.** Летіли легко, хоч Майдан ридав... [Текст] / Людмила Максимлюк // Слово жінки. – 2014. – № 1. – С. 7.

***Носальська Л.** Пам'яті Героям Небесної Сотні [Текст] / Лідія Носальська // Ветеранський вісник. – 2015. – №7. – С. 49-51.

***Павлюк Я.** Героям Майдану присвячується [Текст] / Ярослава Павлюк // Дніпро. – 2015. – № 6. – С. 19.

***Цушко С.** Ватра, якій тісно на Майдані [Текст] : поезії / Сергій Цушко // Укр. слово. – 2014. – 13-19 серп. – С. 13. – Зміст: Небесна сотня; Коли Шевченка осягнем?..; Козацька пісня.

Пісні-присвяти

Не забуваймо про Майдан [Текст] : пісня / музика і слова Івана Максимціва // Вісник Розділля. – 2015. – 20 лют. – С. 8.

Небесна сотня [Текст; ноти] : пісня-присвята / музика Євгена Заставного; слова В. Щеглюка // Життя і слово. – 2014. – 12 верес. – С. 3.

Небесна сотня [Текст] : пісня-присвята / музика Назара Савка; слова Мирослава Воня // Бойківщина. – 2014. – 1 берез. – С. 1.

Пісня про Майдан [Текст, ноти] : пісня / музика Івана Бака; слова Романа Бучка // Воля народу. – 2014. – 12 берез. – С. 3.

* * *

***Давай, вперед!** [Текст] / музика і слова Марини Тимофійчук // Небесна Сотня: антол. майданівських віршів / упоряд., передм. Л. Воронюк. – Вид. 2-ге, доповн. – Чернівці, 2014. – С. 306-307.

***Дерев'яні щити** [Текст] / музика гурту «Гайдамаки»; слова Олександра Ярмоли // Небесна Сотня: антол. майданівських віршів / упоряд., передм. Л. Воронюк. – Вид. 2-ге, доповн. – Чернівці, 2014. – С. 341-342.

***Я не дозволю!** [Текст] / музика і слова Марини Тимофійчук // Небесна Сотня: антол. майданівських віршів / упоряд., передм. Л. Воронюк. – Вид. 2-ге, доповн. – Чернівці, 2014. – С. 305-306.

Зміст

І падали романтики від куль... (І. Лешнівська)	6
Історичний екскурс	
Хроніка Майдану. Згадаємо, як це було	11
Штрихи до портретів героїв Небесної сотні	
Люди, які змінили історію України ціною власного життя.....	17
Поетична мозаїка	
За Україну, за її долю, за народ... Вірші, народжені Майданом	22
Методична частина	
Історії ж бо пишуть на столі. Вони писали кров'ю на своїй землі (<i>книжково-ілюстративна виставка</i>).....	36
Рабів до раю не пускають... (<i>вечір-реквієм</i>). Програма.....	37
Бібліографічна частина	
Вони змінили хід історії України	38
Київський майдан: внесок Львівщини	39
• священики на революції.....	41
• передова для ескулапів.....	42
Листопадовий зрив ЄвроЛьвова	43
Їх імена із пам'яті не стерти... ..	45
«Душу й тіло ми поклали за нашу свободу». Небесна сотня	51
Волі народної дзвін і шана героям (вшанування пам'яті)	61
• заходи	61
• пам'ятники Небесній сотні, каплиці.....	70
• меморіальні дошки	71
• Майдан у художньому слові.....	73
♦ проза.....	73
♦ поезія.....	74
♦ пісні-присвяти.....	78

Повідомлення

📖 Про використання методико-бібліографічних, бібліографічних, фахових,

Ми любили Вас всіх, та найдужче – свою Україну».

(назва матеріалу)

1. Ознайомлення з матеріалом бібліотечних працівників ЦБС (на семінарах, при

2. Використання матеріалу бібліотечними працівниками (приклад)

3. Зауваження щодо надісланого матеріалу

👤 👤 4. Приклади використання матеріалу користувачами:

1. -----

(з якою метою використано матеріал, що використано; спеціальність користувача, ким працює, вік)

2. -----

(з якою метою використано матеріал, що використано; спеціальність користувача, ким працює, вік)

3. -----

(з якою метою використано матеріал, що використано; спеціальність користувача, ким працює, вік)

* відомості подаються через кому

** надсилати заступнику директора з наукової роботи

інформаційних матеріалів

Революції Гідності присвячується

виїздах в бібліотеки, усна чи письмова консультація тощо)

